

การวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ
ด้านภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลตูใต้ อำเภอเมืองน่าน
จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ชญาณิศา แสงเจริญ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

พฤษภาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

การวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ
ของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน
ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ชญาณิศา แสงเจริญ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

พฤษภาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

อาจารย์ที่ปรึกษา คณะบดีคณะที่รับผิดชอบจัดการเรียนการสอน ได้พิจารณา
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อ
พัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน
ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยพะเยา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผณินทรา อีรานนท์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(รองศาสตราจารย์พูนพงษ์ งามเกษม)

คณบดีคณะศิลปศาสตร์

พฤษภาคม 2558

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของในการให้คำปรึกษา และแนะนำอย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ผณินทรา ธีรานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษา

ขอขอบพระคุณคณาจารย์มหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทั้งมวลแก่ผู้ศึกษา ตลอดจนเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานทุกท่านที่คอยอำนวยความสะดวกอย่างดียิ่งตลอดเวลาที่ทำการศึกษา

ขอขอบพระคุณประชาชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ที่ได้เสียสละเวลาในการให้สัมภาษณ์และสอบถามข้อมูล จนทำให้ผู้ศึกษาค้นคว้าสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้สำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณบิดามารดาที่เป็นกำลังใจในการประสิทธิ์ประสาทวิชาและสนับสนุนให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอมอบอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ชญาณิศา แสงเจริญ

เรื่อง: การวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ ด้านภาษาอังกฤษของประชาชน
ในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ผู้ศึกษาค้นคว้า: ชญาณิศา แสงเจริญ **การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง:** ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยพะเยา,
2558

ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนินทรา อีรานนท์

คำสำคัญ: ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ, ประชาชนชุมชนบ้านคูใต้, ประชาคมอาเซียน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสภาพและความต้องการใช้ภาษาอังกฤษและวิเคราะห์
ปัญหา เพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียม
ความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นประชากรในวัยแรงงานของชุมชนตำบล
คูใต้ที่มีอายุตั้งแต่ 16-59 ปี จำนวน 320 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random
Sampling) รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 30 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษา พบว่า ความรู้ภาษาอังกฤษอยู่ของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อยู่ในระดับอ่อนมาก
เพราะเนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันรวมถึงในการ
ทำงาน ทำให้เมื่อถึงคราวจำเป็นจะต้องสื่อสารกับชาวต่างชาติ จึงไม่กล้าที่จะสื่อสาร ในด้านการตระหนัก
รู้ความสำคัญของภาษาอังกฤษในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน
จังหวัดน่าน มีความเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญในแง่ของการใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกันเมื่อมีการเปิด
ประชาคมอาเซียนแล้ว และแนวทางที่ใช้ในการแก้ไขปัญหา คือ การส่งเสริมให้มีการเพิ่มทักษะทาง
ภาษาอังกฤษ เช่น ฟังเพลง หรือการเรียนรู้อังกฤษเพื่อความเพลิดเพลินผ่านการสร้างสถานการณ์
จำลองเพื่อให้ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ ได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง

Title: AN ANALYSIS OF ENGLISH COMMUNICATION PROBLEMS FOR ENGLISH SKILLS DEVELOPMENT OF THE PEOPLE RESIDUAL IN DUTAI SUB-DISTRICT, NAN PROVINCE FOR ASEAN COMMUNITY PREPARATION

Author: Chayanisa Sangjaroen **Independent Study:** Master of Arts (English), University of Phayao, 2015

Advisor: Assistant Professor Dr. Phanintra Teeranon

Keywords: English skills problems, Dutai community, ASEAN community

ABSTRACT

This study aims to survey the conditions and requirements of the English and to analyze the problems to improve English of Dutai Sub-district people in Nan Province for ASEAN preparation. Participants were 320 working people aged between 16 to 59 years old; simple random sampling was used. Then, purposive sampling was applied with 30 organizations. The instruments used in this study were questionnaires and interviews. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The results have showed that English knowledge of Dutai community is not very strong because most people do not use English in their daily activities as well as when in working place. This causes demotivation in Dutai Sub-district people to communicate with foreigners. In terms of recognizing the importance of English, the people have realized its importance as a medium language among ASEAN community. Regarding English skill problem solution, it is found that English skills can be promoted by singing songs or edutainment through simulation; so that the people have an opportunity to practice English in real situations.

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	กรอบแนวคิด.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
	ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	ประวัติความเป็นมาของชุมชนบ้านตุ้มใต้ ตำบลตุ้มใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน.....	8
	ธรรมชาติและทักษะของภาษาอังกฤษ.....	11
	แนวคิดในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ.....	12
	ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	17
	ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ของมัลคัม โนลส์.....	22
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	35
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
5 บทสรุป.....	57
สรุปผลการวิจัย.....	57
อภิปรายผลการวิจัย.....	59
ข้อเสนอแนะ.....	63
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก.....	69
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา.....	70
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการศึกษา.....	77
ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า.....	80

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามหมู่บ้าน	28
2	แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามเพศ.....	37
3	แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามอายุ.....	37
4	แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามสถานภาพ.....	38
5	แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามอาชีพ.....	38
6	แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	39
7	แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามระดับภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร.....	39
8	แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามระดับทักษะการฟัง.....	40
9	แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามระดับทักษะการพูด.....	40
10	แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามระดับทักษะการอ่าน.....	41
11	แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามระดับทักษะการเขียน.....	41
12	แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามการเตรียมความพร้อมทางภาษาเพื่อเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน.....	42
13	แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม.....	42

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
14	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัญหา ความต้องการและวิธีแก้ปัญหาลึกเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน.....	43
15	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามเพศ.....	46
16	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามอายุ.....	47
17	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามสถานภาพ.....	47
18	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามอาชีพ.....	48
19	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามรายได้ต่อเดือน...	48
20	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามระดับภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร.....	49
21	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	49
22	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามทักษะภาษาอังกฤษที่ต้องการเรียนรู้.....	50
23	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามความต้องการในการอบรม.....	51
24	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามวิธีการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ.....	51
25	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามความต้องการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ.....	52
26	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามปัญหาอะไรในการภาษาอังกฤษ.....	52
27	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามวิธีการในการแก้ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	53

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2 รูปแบบการเรียนรู้ของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ...	55

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่การเปิดเสรีอาเซียนในปี 2558 จากกฎบัตรอาเซียนข้อที่ 34 ที่บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” (องค์ความรู้เศรษฐกิจอาเซียน, 2555) ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสาร นอกเหนือจากภาษาประจำชาติ หรือภาษาประจำถิ่นที่ต้องมีความเชี่ยวชาญและใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม จึงกล่าวได้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นจุดเริ่มต้นของทุกสิ่งทีพลเมืองอาเซียนต้องการ เช่น ใช้ในการติดต่อธุรกิจ เดินทางท่องเที่ยว เดินทางข้ามพรมแดนเพื่อหางานทำ และแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต เมื่อเปิดเสรีอาเซียนแล้วปัญหาด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของคนไทยอาจจะทำให้โอกาสของคนไทย ในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ในอาเซียนลดลงด้วย (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2556) จากความสำคัญดังกล่าวและมีรายงานอ้างผลการศึกษาขององค์การด้านการศึกษาของสวีตเซอร์แลนด์ ชื่อ Education First (EF) ได้ประกาศผลการจัดทำดัชนีการสำรวจคุณภาพการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยระดับผู้ใหญ่ว่าคนไทยอยู่อันดับที่ 55 จากการสำรวจ 60 ประเทศ และถูกจัดอยู่ในกลุ่ม “very low proficiency” หรือ “ต่ำคุณภาพทักษะภาษามาก” ทั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลจากการทดสอบผู้ใหญ่ 750,000 คน จาก 60 ประเทศ ในปี 2013 และในบรรดา 60 ประเทศที่ทำข้อสอบ มี 5 ประเทศเท่านั้นที่แย่กว่าไทย คือ ปานามา, คาซัคสถาน, แอลจีเรีย, ซาอุดีอาระเบีย และอิรัก

เป็นที่น่าสังเกตว่าแม้จะมีการจัดการศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้น การศึกษาแล้ว แต่ยังมีนักเรียน นิสิต นักศึกษาตลอดจนประชากรส่วนมากยังมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในทุก ๆ ทักษะ (การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน) ตลอดจนมีข้อมูลที่น่าเสียดต่อสังคมโลกและทั่วโลกถึงความล้มเหลว ซึ่งจากผลวิจัยของต่างประเทศเมื่อไม่นานมานี้ ในการจัดอันดับความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษในกลุ่มประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จำนวน 54 ชาติ โดยสุ่มตัวอย่างประชากรประมาณ 1.7 ล้านคนทั่วโลก ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 53 จาก 54 ประเทศ (ทีมข่าวหน้า 1, 2555) ประกอบกับผลการวิจัยหลายครั้งก่อนหน้านี้ ซึ่งบ่งชี้ว่าประชากรโดยรวมของประเทศไทยมีพื้นฐานการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและนำมาใช้งานน้อยกว่าหลายชาติในภูมิภาคอาเซียนรวมถึงทวีปเอเชีย

หากเป็นเช่นนี้ต่อไปอาจส่งผลร้ายต่อแรงงานไทยเมื่อการเปิดประชาคมเสรีอาเซียน เริ่มขึ้นในปี 2558

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่ง คือ จากอดีตการเรียนรู้อังกฤษของประเทศไทย ซึ่งเริ่มจากเด็ก จนแม้กระทั่งการเรียนรู้อังกฤษของผู้ใหญ่ก็ตาม จะถูกปลูกฝังให้รู้จักการเขียน หรือการสะกดก่อน และจึงแต่งประโยคและนำมาพูด โดยบางคนอาจต้องไปเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อการนี้โดยเฉพาะ โดยมีความเชื่อว่าการสนทนาเป็นศาสตร์ชั้นสูงในการเรียน จึงไม่แปลกที่จะพบว่าคนไทยส่วนใหญ่ท่อง A-Z ได้ แต่ไม่สามารถ หรือไม่มีความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษ หรืออ่านภาษาอังกฤษได้แต่ฟังชาวต่างชาติพูดไม่รู้เรื่อง อีกทั้งหลักสูตรของต่างประเทศในการเรียนภาษาที่ไม่ใช่ภาษาถิ่นนั้น จะเริ่มจากการทำความเข้าใจในการฟัง และพูดก่อนเป็นขั้นพื้นฐานซึ่งอาจไม่ส่งผลในด้านวิชาการในขั้นต้น แต่ส่งผลโดยตรงต่อความเคยชินที่จะฟังและพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ โดยการสนทนาจะถูกจัดเป็นวิชาขั้นพื้นฐาน จากกระบวนการเรียนรู้ที่แตกต่างกันดังที่กล่าวมา ส่งผลให้การเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสารของคนไทยล้มเหลว อีกทั้งวัฒนธรรมของประเทศไทยแตกต่างจากเจ้าของภาษา โดยเฉพาะในเรื่องการพูด ที่หลายคนสงสัยว่าทำไมถึงฟังภาษาอังกฤษไม่ออก สาเหตุมาจากการจดจำการพูดและการออกเสียงที่ผิด ซึ่งส่งผลให้เราคาดหวังให้คู่สนทนาออกเสียงผิดแบบตนเองโดยไม่รู้ตัว ในการพูดภาษาอังกฤษได้นั้นจะต้องกล้าและทักษะการฟังจะมาโดยธรรมชาติ การพูดภาษาอังกฤษต้องใช้ร่วมกับความกล้า ซึ่งการจะออกเสียงให้ได้แบบเจ้าของภาษาโดยตรงนั้นลักษณะของปากและท่าทางต้องเกิดการพูดปกติของคนไทย ดังนั้นการจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ประสบผลสำเร็จนั้นต้องไม่กลัวหรือคิดมาก มั่นใจที่จะพูดและฝึกตัวเองออกจากกรอบความคิดเดิม ๆ ก็จะสามารถพัฒนาการใช้ภาษาไปในทิศทางที่ดีขึ้น หากยังด้วยปัจจัยที่ส่งเสริมให้การใช้ภาษาอังกฤษของประชากรในประเทศไทยล้มเหลว อีกประการคือโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของคนไทยในชีวิตจริงน้อยมาก เมื่อเรียนรู้มาก็ไม่สามารถนำไปใช้ พอนานเข้าเมื่อไม่ได้เกิดการนำไปใช้ก็นำไปสู่การลืมในที่สุด

จังหวัดน่าน เป็นจังหวัดที่มีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา ซึ่งวางตัวในแนวเหนือ-ใต้ โดยเฉพาะบริเวณชายแดนด้านเหนือและตะวันออก ซึ่งบริเวณรอยต่อของสองประเทศนั้นเป็นบริเวณมีด่านเข้าออกกับประเทศลาวหลายแห่งด้วยกัน เช่น จุดผ่านแดนถาวรสากลห้วยโก๋น-น้ำเงิน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ, จุดผ่อนปรนบ้านใหม่ชายแดน อำเภอสองแคว และจุดผ่อนปรนบ้านห้วยสะแดง อำเภอทุ่งช้าง โดยเฉพาะจุดผ่านแดนถาวรสากลห้วยโก๋น-น้ำเงิน อำเภอเฉลิมพระเกียรติถือเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญเพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจและการค้าของ AEC โดยเป็นเส้นทางที่มีโอกาสเติบโตหลังเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ

เออีซี ในปี 2558 เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีเส้นทางเชื่อมโยงการคมนาคมโครงข่ายทางหลวงในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง หรือเส้นทางสาย R2 (อาร์สอง) ตัดผ่าน จึงสามารถเดินทางเชื่อมต่อไปยังเมืองหลวงพระบางของ สปป.ลาว, เมืองเดียนเบียนฟูของเวียดนาม และเมืองลา ในมณฑลยูนนานของจีนได้ จากจุดนี้อยู่ห่างจากแคว้นหงสาของลาวเพียง 35 กิโลเมตร และห่างจากชายแดนของจีน 295 กิโลเมตร และจากข้อมูลตัวเลขการส่งออกจุดผ่านแดนห้วยโก๋นที่เจ้าหน้าที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง เปิดเผยว่า ปี 2555 มีมูลค่าการส่งออกอยู่ที่ 30 ล้านบาท แต่ปี 2556 มูลค่าการส่งออกสูงขึ้นหลัก 100 ล้านบาท ดังนั้นจึงทำให้จังหวัดน่านหรือเมืองน่าน ซึ่งถือเป็นเมืองสำคัญของภาคเหนือ ที่มีทั้งธรรมชาติที่งดงาม และมีวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ ทั้งด้านประวัติศาสตร์และโบราณสถานแล้ว ยังมีการอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจการลงทุนที่น่าสนใจอีกด้วย โดยเฉพาะการส่งออกสินค้า ประเภทวัสดุก่อสร้าง และอุปโภค-บริโภค มากกว่าร้อยละ 80-90 คือ สินค้าจากประเทศไทยที่นำไปสร้างโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ที่สุดของลาว การเปิดเส้นทางเชื่อมต่อกับจังหวัดน่านไปยังประเทศเพื่อนบ้าน จะทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้าไทยมากขึ้น ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจน่านและจะทำให้น่านเป็นเส้นทางขนส่งเชื่อมอาเซียนอีกแห่งที่สำคัญจะเป็นอีกหนึ่งเมืองสำคัญของตลาด AEC (สำนักงานพื้นที่พิเศษเมืองเก่าน่าน, 2556)

ซึ่งบริเวณรอยต่อของสองประเทศ (ไทย ลาว) นั้นเป็นบริเวณมีด่านเข้าออกกับประเทศลาวเพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจและการค้าของ AEC โดยเป็นเส้นทางที่มีโอกาสเติบโตหลังเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือเออีซี ในปี 2558 เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีเส้นทางเชื่อมโยงการคมนาคมโครงข่ายทางหลวงในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง หรือเส้นทางสาย R2 (อาร์สอง) ตัดผ่าน จึงสามารถเดินทางเชื่อมต่อไปยังเมืองหลวงพระบางของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว, เมืองเดียนเบียนฟูของเวียดนาม และเมืองลา ในมณฑลยูนนานของจีนได้ ซึ่งจากจุดนี้อยู่ห่างจากแคว้นหงสาของลาวเพียง 35 กิโลเมตร ซึ่งห่างจากชายแดนของจีน 295 กิโลเมตร จึงทำให้จังหวัดน่านมีการอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจการลงทุนที่น่าสนใจ ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจน่านและเป็นเส้นทางขนส่งเชื่อมอาเซียนอีกแห่งที่สำคัญของตลาด AEC (สำนักงานพื้นที่พิเศษเมืองเก่าน่าน, 2556) ตำบลคูใต้เป็นตำบลหนึ่งของอำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน เขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลตำบลคูใต้ ในเขตพื้นที่พิเศษเมืองเก่าน่านโดยสภาพทางภูมิศาสตร์ของชุมชน เป็นที่ราบลุ่ม ชุมชนคูใต้มีทรัพยากรที่เอื้อต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ทำให้ชุมชนนี้เป็นชุมชนที่น่าจะมีศักยภาพในการศึกษาปัญหาเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษ (สำนักงานพื้นที่พิเศษเมืองเก่าน่าน, 2556)

ในการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 การสื่อสารระหว่างประเทศสมาชิกต่าง ๆ ทั้ง 10 ประเทศ จำเป็นที่จะต้องมีการสื่อสารเพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกัน และเป็นสากล ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาปัญหาเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของคนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งการศึกษานี้เพื่อวิเคราะห์ให้เกิดการพัฒนาของประชากรของประเทศไทยอย่างถูกต้องตามสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้การศึกษานี้ยังศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษแม้ว่าจะมีการศึกษากันหลากหลาย หากด้วยความแตกต่างของสภาพแวดล้อมและบริบทของชุมชน อาจจะทำให้กระบวนการเรียนรู้มีความหลากหลายมากขึ้น ผลของการศึกษานี้หวังว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการพัฒนาภาษาอังกฤษและเพื่อเป็นแบบอย่างในการพัฒนาในชุมชนอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจสภาพและความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและนำไปพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรวัยแรงงานที่มีอายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป ถึงอายุ 60 ปี ในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำนวน 4,503 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป ถึงอายุ 60 ปี ในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำนวน 367 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย

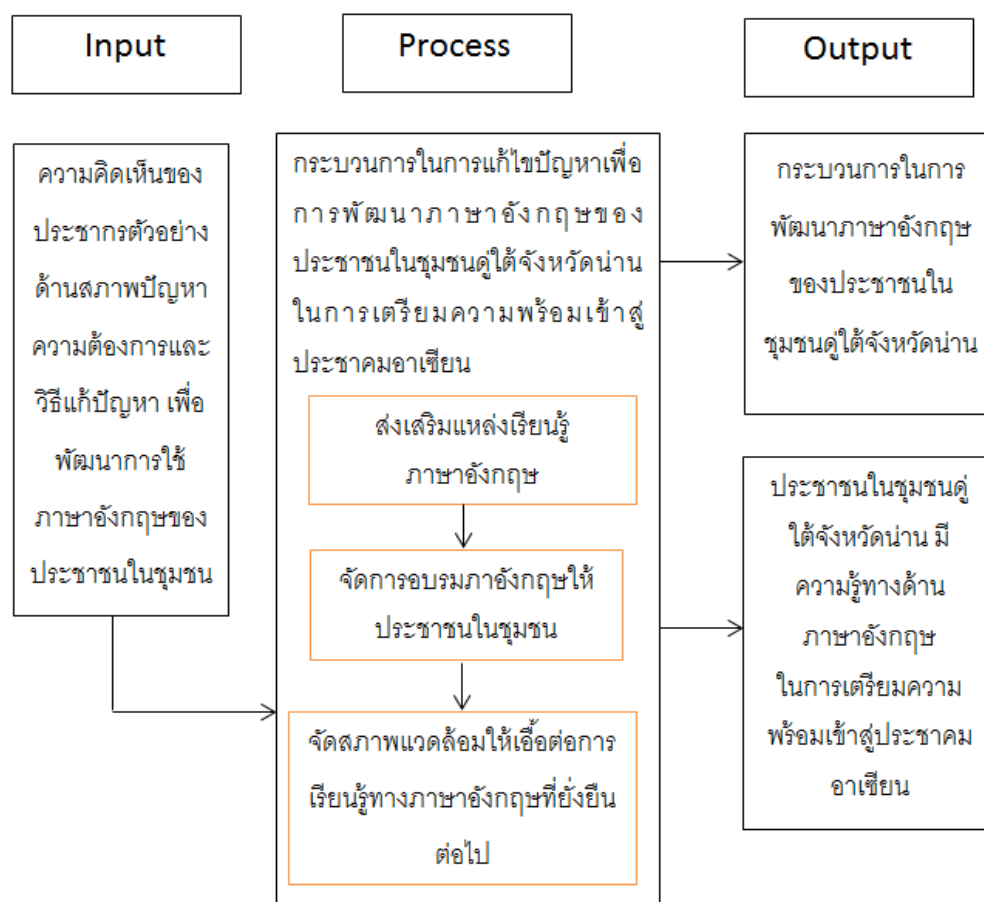
2. ตัวแปรที่จะศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การสำรวจสภาพและความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2.2 ตัวแปรตาม คือ กระบวนการในการพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านและมีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดการศึกษาปัญหาเพื่อการพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากกรอบแนวคิดในการวิจัยมีด้วยกัน 3 ส่วน ส่วนที่ 1 คือ Input เป็นการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นในเรื่องของความต้องการและสภาพปัญหาของภาษาอังกฤษ ส่วนที่ 2 คือ process เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากส่วน Input มาดำเนินการหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนา

ภาษาอังกฤษของประชาชนให้ดีขึ้น ประกอบไปด้วย ส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ จัดการอบรม ภาษาอังกฤษและการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษที่ยั่งยืน และส่วนที่ 3 คือ Output เป็นผลลัพธ์เกิดจากการแก้ปัญหาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาความรู้ทางด้าน ภาษาอังกฤษที่ยั่งยืนต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้ตอบกับ คู่สนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพของประชาชนในชุมชนคูได้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

พื้นที่ชุมชนตำบลคูได้ หมายถึง พื้นที่ที่มีกลุ่มที่พักอาศัยของประชาชนในลักษณะใด ก็ได้อยู่ร่วมกัน โดยการศึกษาคั้งนี้มุ่งศึกษาจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนตำบลคูได้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน เป็นชุมชนที่มีบริเวณติดต่อกับแนวชายแดนประเทศลาวและมีการใช้ ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ในการศึกษาถึงความต้องการและปัญหาในการใช้ ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชน รวมไปถึงในการหาแนวทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ให้กับประชาชนในชุมชน

ทักษะด้านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการนำ ภาษาอังกฤษมาใช้ ได้แก่ การพูด การอ่าน การเขียนและการฟังของประชาชนในชุมชนคูได้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษ

ประชาคมอาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nation) โดยมีเจตจำนงที่จะสร้างสันติภาพเสถียรภาพความเจริญรุ่งเรือง สวัสดิภาพและความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการเมืองของประเทศสมาชิก เพื่อเป็นหลักในการร่วมมือกันของประเทศสมาชิกต่อไป มีประเทศสมาชิก ได้แก่ ประเทศไทย สิงคโปร์ ลาว เวียดนาม มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา พม่า และบรูไน

ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ภาษาที่สองที่มีการเรียนรู้ของคนในประเทศที่ไม่ได้ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ และภาษาที่สองของคนในประเทศที่ใช้ภาษาต่างประเทศเป็น ภาษาราชการ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนรู้ให้กับชุมชนตำบลคูใต้
2. เพื่อพัฒนาเป็นกลยุทธ์เสริมนโยบายทางการศึกษาของประชาชนในจังหวัดน่าน ทางด้านของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัยในเรื่องต่อไปนี้

1. ประวัติความเป็นมาของชุมชนบ้านคูใต้ ตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน
2. ธรรมชาติและทักษะของภาษาอังกฤษ
  - 2.1 ภาษาที่เป็นทักษะการรับรู้
  - 2.2 ภาษาที่เป็นทักษะการใช้
3. แนวคิดในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ
  - 3.1 การได้มาซึ่งภาษาต่างประเทศ
  - 3.2 การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 3.3 ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาต่างประเทศ
  - 3.4 รูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
4. ทฤษฎีแรงจูงใจ
  - 4.1 แนวคิดทฤษฎีเรื่องแรงจูงใจ
  - 4.2 แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ
5. ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ของมัลคัม โนลส์
  - 5.1 แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ของมัลคัม โนลส์
  - 5.2 ความหมายทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ของมัลคัม โนลส์
  - 5.3 วิธีสอนผู้ใหญ่ตามหลักการศึกษผู้ใหญ่ (Andragogy)
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการพัฒนาภาษาอังกฤษ
  - 6.1 แนวคิดการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ
  - 6.2 หลักการจัดกิจกรรมแก้ปัญหาการพัฒนาภาษาอังกฤษ

ประวัติความเป็นมาของชุมชนบ้านคูใต้ ตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

หลังจากสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานีได้ 5 ปี ประชาชนที่เป็นคนไทยอพยพมาจากถิ่นอื่นรวมกับประชาชนที่อาศัยอยู่เดิมรวมตัวกันตั้งเป็นหมู่บ้านขึ้น ไม่ปรากฏชื่อว่าเป็นหมู่บ้านใด (หรือเป็นหมู่บ้านที่ยังไม่มีชื่อ) หมู่บ้านแห่งนี้ได้ร่วมกันสร้างวัดขึ้นบริเวณใกล้กับ

ลำห้วยสายหนึ่ง ไหลมาจากทิศตะวันตก มีต้นประดู่ขึ้นอยู่เรียงรายทั้งสองฟากของลำห้วย จึงตั้งชื่อว่า “วัดประดู่” หรือ “วัดคู่” หมู่บ้านบริเวณนี้เรียกว่า “บ้านประดู่” หรือ “บ้านคู่” เช่นเดียวกับชื่อวัดราษฎร์ส่วนใหญ่จะตั้งบ้านเรือนในที่ราบลุ่มใกล้กับแม่น้ำน่าน เพราะที่ดินอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การเพาะปลูก

ต่อมาปี พ.ศ. 2462 นายสุริยา ต้นสกุล ชั้นทะเลศ (ที่เรียกต้นสกุลเพราะสมัยนั้นยังไม่มีนามสกุล) ท่านเป็นแคว้นคือ กำนันตำบลคูใต้ของอำเภอเมืองน่าน ทางราชการจึงให้เปลี่ยนชื่อเป็น “ตำบลคูใต้” บ้านคูก็ให้ใช้ชื่อว่า “บ้านคูใต้” ตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบัน ส่วนหมู่บ้านหรือตำบลที่อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภอเมืองน่าน ให้ใช้ชื่อว่า “บ้านคูพงษ์” หรือ “ตำบลคูพงษ์” ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของอำเภอสันติสุข เพื่อไม่ให้เกิดการสับสนอีกต่อไป การเปลี่ยนชื่อครั้งนี้ตรงกับรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 แห่งราชวงศ์จักรี

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ตำบลคูใต้ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอเมือง ห่างจากตัวอำเภอเมืองน่าน ประมาณ 8 กิโลเมตร ตำบลคูใต้ มีพื้นที่ทั้งหมด 38.78 ตารางกิโลเมตร หรือ 24,237 ไร่ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบประมาณ 75% ของพื้นที่ทั้งหมด โดยแบ่งเป็นพื้นที่ทางการเกษตร ประมาณ 60% และพื้นที่สำหรับอยู่อาศัยประมาณ 35% มีพื้นที่ภูเขาและป่าไม้ คิดเป็นเนื้อที่ประมาณ 5% ของพื้นที่ อยู่ทางด้านทิศตะวันตกของเทศบาลตำบลคูใต้ ตลอดแนวมีแม่น้ำไหลผ่าน 2 สาย คือ แม่น้ำสมุนและแม่น้ำน่าน

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลในเวียงและตำบลไชยสถาน อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลกองควาย อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลม่วงตึ๊ด ตำบลท่าข้าวและตำบลนาบึง อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลไชยสถาน ตำบลสวกและตำบลนาซาว อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลคูใต้ มีสภาพภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน มี 3 ฤดูกาล คือ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์

ลักษณะทางสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม

ตำบลคูใต้ มีจำนวน 15 หมู่บ้าน จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 3,366 ครัวเรือน มีประชากรทั้งสิ้น 8,475 คน แยกเป็น ชาย 4,109 คน หญิง 4,366 คน (จำนวนประชากรของตำบลคูใต้ ปี 2557) ประชากรมีทั้งหมด 6 ชชาติพันธุ์ ประกอบด้วย คนพื้นเมือง ม้ง เมี่ยน ลัวะ คนจีน คนลาว ส่วนใหญ่เป็นคนพื้นเมือง คนในชุมชนมีความเชื่อเกี่ยวกับเจ้าหลวงปู่ทวด ซึ่งเป็นเจ้าหลวงประจำตำบล ชาวบ้านเชื่อว่าถ้าต้องการอะไรก็ไปบนบานกับเจ้าหลวงปู่ทวด ก็จะสมหวังและเมื่อสมหวังแล้วก็จะไปแก้บนตามที่ได้บนไว้ การสู่ขวัญจะทำเวลาเจ็บป่วย การเลี้ยงผี มีการเลี้ยงทุกปี และทำกันทุกหมู่บ้าน ระดับการศึกษาของประชากรในตำบลคูใต้ ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป. 4, ป. 7, ป. 6) คิดเป็นร้อยละ 41.21 รองลงมา คือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มศ. 4-6, ม. 4-6, ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 16.60 ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 16.54 ตามลำดับ

สภาพเศรษฐกิจ

เนื่องด้วยลักษณะพื้นที่ที่มีความหลากหลาย ดังนั้นประชากรในตำบลคูใต้ ประกอบอาชีพที่แตกต่างกันไปตามลักษณะภูมิประเทศ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 โชน คือ

โชนชนบท ประกอบด้วย บ้านเชียงราย บ้านคูตันฮ่าง บ้านธงน้อย บ้านธงใหม่พัฒนา บ้านคอวัง ซึ่งหมู่บ้านในโชนชนบทจะประกอบอาชีพการเกษตรเป็นส่วนใหญ่เพราะหมู่บ้านโชนนี้ลักษณะของพื้นที่จะติดแม่น้ำ มีพื้นที่ราบเหมาะแก่การทำเกษตร อาชีพรองจะเลี้ยงสัตว์ เช่น เลี้ยงวัว เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่ เลี้ยงปลาในกระชัง เพราะมีพื้นที่ติดกับแม่น้ำสามารถทำกระชังปลาได้

โชนกึ่งเมืองประกอบด้วย บ้านดอนมูลพัฒนา บ้านคูเหนือพัฒนา บ้านคูเหนือ บ้านคูใต้ หมู่บ้านในโชนนี้จะประกอบอาชีพการเกษตรเป็นส่วนใหญ่เหมือนโชนชนบท แต่จะแตกต่างตรงที่โชนกึ่งเมืองจะปลูกเป็นพืชผักสวนครัวเป็นส่วนใหญ่เพราะลักษณะพื้นที่จะเป็นที่ลุ่มแม่น้ำ อาชีพรองจะเป็นอาชีพรับจ้าง เพราะถ้าหน้าน้ำหลากจะไม่สามารถปลูกผักได้ก็จะออกไปรับจ้างต่างหมู่บ้าน

โชนเมือง ประกอบด้วย บ้านพญาวัด บ้านเขาน้อย บ้านเจดีย์ บ้านเจดีย์ (เขื่อนอาทร) บ้านดอนมูล บ้านสมุน หมู่บ้านโชนนี้จะประกอบอาชีพรับราชการ/รับจ้างเป็นส่วนใหญ่เพราะไม่มีพื้นที่ในการทำเกษตรเนื่องจากเป็นหมู่บ้านติดกับสถานประกอบการ โรงงาน ทำให้พื้นที่ไม่เพียงพอต่อการทำการเกษตร อาชีพรองคือ การเกษตร เพราะบ้านพญาวัด บ้านเจดีย์พอมันที่ติดลุ่มแม่น้ำทำให้สามารถปลูกพืชผักสวนครัวได้แต่ไม่มาก

รายได้ รายจ่าย และหนี้สิน

รายได้หลักของชุมชน มีทั้งรายได้จากการทำเกษตร รับจ้าง ข้าราชการและธุรกิจร้านค้า ร้านอาหารและโรงแรม แตกต่างกันไปตามแต่ละหมู่บ้าน ผ่านเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) คนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 57,180.72 บาทต่อครัวเรือนต่อปี

รายได้รอง ส่วนใหญ่มาจากการเกษตร

รายจ่ายของชุมชน มีทั้งใช้จ่ายในครัวเรือน ในชีวิตประจำวัน และใช้หนี้ทางการเกษตร การประกอบอาชีพ อาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ได้แก่ ทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของจำนวนประชากร และอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ รับจ้าง ค้าขาย รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 20.00

ครัวเรือนเกษตร ร้อยละ 80.00 ของครัวเรือนทั้งหมด

พื้นที่ทำการเกษตร เฉลี่ย 10.25 ไร่ต่อครัวเรือน

แรงงานภาคเกษตร เฉลี่ย 2 คนต่อครัวเรือน

ลักษณะการถือครองที่ดิน เกษตรกรส่วนใหญ่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง หนังสือสำคัญในที่ดินเป็นโฉนด นส. 3 ก. และ สปก. 4-01

ต้นทุนการผลิต ข้าวนาปีเฉลี่ย 2,658.30 บาทต่อไร่

เครื่องมือการเกษตร เกษตรกรใช้รถไถเดินตาม รถไถใหญ่ เครื่องพ่นยา เครื่องสูบน้ำ และเครื่องนวดข้าว นอกจากนี้ยังมีการใช้แรงงานสัตว์ในการทำเกษตรอีกด้วย ได้แก่ โคและกระบือ

ธรรมชาติและทักษะของภาษาอังกฤษ

ภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารและถ่ายทอดความคิด วีกอตสกี (Vygotsky, 1962, 1978) เชื่อว่า ภาษามีบทบาทสำคัญในพัฒนาการโดยภาษาจะทำหน้าที่เป็นเครื่องมือทางความคิด (Psychological tool) ที่จะทำให้เกิดพัฒนาการทางความคิดระดับสูงของมนุษย์

ภาษาเป็นทักษะที่ใช้สำหรับการสื่อสาร ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ทักษะใหญ่ คือ

1. ภาษาที่เป็นทักษะการรับรู้ (Receptive/passive skill) ทักษะเชิงรับ เป็นวิธีการที่เราใช้ทำความเข้าใจความหมายจากสัญลักษณ์หรือข้อความที่ได้อ่านหรือได้ยินเมื่อเราอ่านหรือฟังจากสื่อต่าง ๆ หรือร่วมสนทนากับคนอื่น เราต้องใช้ความรู้เดิมเพื่อทำความเข้าใจความหมาย ทักษะเชิงรับได้แก่ทักษะการฟัง (Listening skill) และทักษะการอ่าน (Reading skill) (Harmer, 2001)

2. ภาษาที่เป็นทักษะการใช้ (Productive skill) ทักษะเชิงรุก หมายถึง ทักษะที่ผู้ใช้ภาษาเป็นผู้สร้างสัญลักษณ์ออกมา ในรูปของเสียงและอักษร เพื่อใช้ในการพูดและการเขียน เพื่อสื่อความหมายตามเจตนาของตน ดังนั้น ทักษะเชิงรุกจึงประกอบด้วยทักษะการพูด (Speaking skill) และทักษะการเขียน (Written skill)

แนวคิดในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

การเรียนรู้ภาษาที่สอง (English as a second language) เป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาใหม่อีกภาษาหนึ่งที่นอกเหนือจากภาษาแม่ ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษในประเทศไทย เยอรมันและอินโดนีเซียและเป็นได้ทั้งภาษาที่สองที่ใช้เป็นภาษาราชการ เช่น ภาษาอังกฤษในสิงคโปร์ อินเดีย และฟิลิปปินส์ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีประเด็นที่นำมาพิจารณา ดังต่อไปนี้

1. การได้มาซึ่งภาษาต่างประเทศ (EFL Language Acquisition)

คราเชน (Krashen, 1977 อ้างอิงใน พรชูลี อาชวอรุ่ง, 2541) กล่าวว่า ผู้ใหญ่เรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยใช้วิธีรับเอาภาษาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตโดยใช้วิธีการสองวิธี คือ วิธีแรกเป็นการได้มาซึ่งภาษาด้วยกระบวนการของจิตใต้สำนึก ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ วิธีที่สองคือกระบวนการเรียนรู้โดยการตระหนักรู้ ซึ่งผู้เรียนใส่ใจที่จะค้นหาว่า รูปแบบของภาษาเป็นอย่างไร มีกฎเกณฑ์อย่างไร และมีความตระหนักว่ากำลังเรียนรู้ด้วยกระบวนการอย่างไร โดยใช้กระบวนการตรวจสอบติดตามที่เรียกว่า “Monitor” คราเชน เชื่อว่า ความคล่องในการใช้ภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับ การตระหนักรู้ว่าได้ภาษามาอย่างไร แล้วพยายามใช้ติดต่อสื่อสาร ดังนั้นผู้ใหญ่ที่เรียนภาษาต่างประเทศควรจะพยายามใช้ภาษาให้มากที่สุด มิฉะนั้นการเรียนภาษาจะเป็นเพียงการเรียนรู้กฎเกณฑ์

พรชูลี อาชวอรุ่ง (2541) ได้อธิบายถึง สมมติฐานด้านตัวบ่อน ซึ่งเป็นทฤษฎีที่แตกออกมาจากรูปแบบการติดตามตรวจสอบ (Monitor) ของคราเชน ว่า เงื่อนไขสำคัญต่อการได้มาซึ่งภาษา จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสามารถฟังได้เข้าใจและการอ่านภาษาที่กำลังศึกษาอยู่ ซึ่งมีโครงสร้างสูงกว่าระดับ สมรรถนะทางภาษาของผู้เรียนในขณะนั้นกล่าวคือถ้าผู้เรียนหรือผู้กำลังศึกษาภาษาอยู่ในขั้นตัวบ่อนที่ผู้เรียนนั้นเข้าใจควรจะประกอบด้วย $i+1$ หมายความว่า ภาษาที่ผู้เรียนได้ยิน ได้อ่าน ได้พูด หรือได้เขียนอยู่ ควรจะยากกว่าสมรรถนะที่เป็นอยู่ จึงจะเป็นการทำทนายให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ภาษามากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างไรก็ตาม ตัวบ่อนนี้ไม่ควรจะยากเกินกว่าที่จะบรรลุได้ จนทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อ

ริคาโด (Ricardo, 2002) ได้เปรียบเทียบทฤษฎีที่เกี่ยวกับตัวบ่อนของคราเซนกับแนวคิดเรื่อง ZPD ของวิก์ทอสกีว่า มีความคล้ายคลึงกันในแง่ที่ว่า การได้มาซึ่งภาษาเกิดขึ้นระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์ในสภาพแวดล้อมที่ต้องใช้ของภาษาต่างประเทศ ที่ผู้เรียนได้รับตัวบ่อนที่เป็นภาษาที่อยู่เหนือกว่าสมรรถนะที่มีอยู่ในขณะนั้น เขากล่าวว่า สมมติฐานการได้มาซึ่งภาษาของคราเซนได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของวิก์ทอสกี โดยวิก์ทอสกี ใช้คำว่า “Internalization of language” แต่คราเซน ใช้คำว่า “Language Acquisition” ซึ่งทั้งสองคำมีข้อสมมติฐานที่เหมือนกัน คือการมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นจะทำให้เด็กได้มาซึ่งภาษา ดังนั้นโมทัศน์เรื่องการได้มาซึ่งภาษาตามแนวคิดของคราเซน และการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงสามารถประยุกต์ใช้กับแนวคิดเรื่องพัฒนาการทางการรู้คิด (Cognitive development) ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ทางสังคมได้ เพราะจะช่วยสนับสนุนแนวคิดเชิงสื่อสารและเน้นประสบการณ์ที่เป็นโครงสร้างน้อยลงและเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

2. การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ลิทเทิลวูด (Littlewoods, 1996) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ว่า ทฤษฎีกลุ่มพฤติกรรมนิยมเน้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้วยการเลียนแบบและฝึกฝนให้เป็นนิสัย ต้องใช้ความรู้ความเข้าใจในการสร้างสรรค์และการสร้างความหมายของภาษา เช่นเดียวกับการเรียนภาษาแม่และในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจะต้องบรรลุเป้าหมาย 3 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนด้วยภาษาที่เรียนและความสามารถในการใช้กลยุทธ์แลกเปลี่ยนบทบาทกันได้ ดังนั้นการเรียนภาษาต่างประเทศจึงมีปัญหาหรือมีความยุ่งยากซับซ้อนเพราะผู้เรียนมักขาดโอกาสที่จะเข้าใจอย่างถ่องแท้จนเป็นข้อมูลทางภาษาของตนเองได้และขาดโอกาสที่เรียนรู้ จากตัวอย่างภาษาที่เป็นจริงจากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในชีวิตประจำวันได้ (Gass, 1990 อ้างอิงใน Mayo and Pica, 2000) นอกจากนี้ในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจะต้องใช้กลยุทธ์ที่คล้ายคลึงกับการเรียนภาษาแม่ที่ต้องเน้นความเข้าใจและการสื่อความหมายเป็นสำคัญ และต้องใช้กลยุทธ์ที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้คือการอ้างอิงหรือเทียบเคียงภาษาและการถ่ายโอนภาษา (Littlewood, 1996)

วิก์ทอสกี กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับการเรียนรู้ภาษาแม่ มีความแตกต่างกันกล่าวคือ เด็กเริ่มเรียนรู้ภาษาแม่ได้โดยธรรมชาติหรือโดยอัตโนมัติ ก่อนที่จะเรียนรู้ลักษณะที่ซับซ้อนของภาษา ซึ่งได้แก่ ลักษณะของเสียงหลักไวยากรณ์และโครงสร้างของภาษา ส่วนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนต้องใช้วิธีการเรียนรู้ที่เป็นระบบโดยการทำความเข้าใจและสร้างความตระหนักรู้ถึงหลักการของภาษาก่อนที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาให้คล่องแคล่ว

ในภายหลัง กล่าวคือ ผู้เรียนต้องเรียนรู้รูปแบบระดับสูงของภาษาก่อนที่จะพัฒนาการใช้ภาษาให้เกิดความคล่องแคล่ว

3. ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาต่างประเทศ

ลิตเทิลวูด (Littlewood, 1996) กล่าวว่า ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศผู้เรียนมักมีข้อผิดพลาดในเรื่องการสร้างนิสัย หรือการลอกเลียนแบบโดยไม่เข้าใจภาษาและมักใช้กลยุทธ์ที่ไม่สอดคล้องกับภาษาที่เรียน ข้อผิดพลาดอีกประการหนึ่งคือผู้เรียนมักใช้องค์ประกอบหรือกลยุทธ์ในการสื่อสารที่ผิด ซึ่งแสดงว่านอกจากผู้เรียนจะเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาแล้วจะต้องเรียนรู้กลยุทธ์ในการสื่อสารด้วย นอกจากนี้ลิตเทิลวูดยังชี้ให้เห็นถึงข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้

3.1 ข้อผิดพลาดที่เกิดจากผู้เรียน ซึ่งมี 3 ลักษณะที่สำคัญ ๆ คือ

3.1.1 ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการอ้างอิงภาษามากเกินไป หมายถึง การเทียบเคียงโครงสร้างและกฎเกณฑ์ทางภาษา เช่น

I saw two mouses. (I saw two mice.)

Who can Angela sees? (Who can Angela see?)

Who did write the book? (Who wrote the book?)

3.1.2 ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการถ่ายโอนภาษา โดยการใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับภาษาที่เรียน หรือภาษาแม่ที่ได้เรียนรู้มาแล้วไปเทียบเคียงกับภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียน เช่น

I study English long time. (I have studied English for a long time.)

I go visit parents two days. (I have visited my parents for two days.)

In room have twenty students. (There are twenty students in the room.)

3.1.3 ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการละคำ หรือองค์ประกอบของภาษามากเกินไป ซึ่งอาจจะเกิดจากข้อผิดพลาดในข้อที่ 1 และข้อที่ 2 เช่น

No understand. (I don't understand.) He champion. (He is the champion.)

Not know why he late? (I don't know why he is late.)

3.2 ข้อผิดพลาดที่ไม่เป็นระบบ ซึ่งเป็นข้อผิดพลาดที่เกี่ยวกับสมรรถภาพทางภาษาของผู้เรียน และเป็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากอิทธิพลต่าง ๆ ในขณะที่ใช้ภาษาเป็นข้อผิดพลาดในขณะที่กำลังสื่อสาร และเป็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน

3.3 ข้อผิดพลาดที่เป็นผลของการสอน ที่อาจจะเน้นหรือฝึกฝนผู้เรียนในบางเรื่องมากเกินไป แต่ไม่ได้ให้รายละเอียดหรือไม่ฝึกให้ครบทุกแง่มุม เช่น การเน้นในเรื่อง Present progressive ที่อาจทำให้เด็กใช้ว่า "Are you being stupid?" แทนที่จะใช้ว่า "Are you stupid?"

นอกจากนี้ ลิทเทิลวูด (Littlewood, 1996) ยังได้กล่าวถึงข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาต่างประเทศไว้ ดังนี้

1. ผู้เรียนสร้างความรู้ในเรื่องภาษาต่างประเทศผ่านกระบวนการเรียน โดยอาศัยหลักการจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในตัวภาษามากกว่าการนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง

2. ผู้เรียนมักจะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามโครงสร้างทางภาษาที่ติดตัวมา

3. ในบางสถานการณ์ผู้เรียนจะใช้องค์ประกอบภาษาที่คาบเกี่ยวกันระหว่างภาษาต่างประเทศและภาษาแม่ ซึ่งลิทเทิลวูดเรียกว่า “Interlanguage errors” หมายถึง การใช้ภาษาที่สองที่เรียนผสมกับภาษาแม่

4. ผู้เรียนมักใช้ประสบการณ์และความรู้ความเข้าใจในภาษาแม่มาใช้ในการเรียนภาษาที่สอง ซึ่งเป็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากสิ่งที่มีติดตัวผู้เรียนอยู่ซ้ำ ๆ และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม เช่น การเขียนเรียงคำศัพท์โดยคิดเป็นภาษาไทย เช่น “In the room have student 20 body”

5. ผู้เรียนออกเสียงภาษาต่างประเทศที่มีสำเนียงคล้ายกับภาษาแม่ ซึ่งข้อผิดพลาดลักษณะดังกล่าว ลิทเทิลวูด เรียกว่า “Fossilization”

สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร (2538) ได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาต่างประเทศไว้โดยละเอียด โดยจัดกลุ่มข้อผิดพลาดตามคำศัพท์ (Lexical) หน่วยคำ (Morpheme) โครงสร้าง (Syntactic) และการสะกดคำ (Orthographic) สรุปได้ดังนี้

1. ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับคำศัพท์ (Lexical) มีข้อผิดพลาดย่อย ๆ คือ

1.1 ข้อผิดพลาดแบบ Global lexical error เป็นการใช้คำศัพท์ที่ทำให้บริบทมีความหมายแตกออกไป หรือมีความหมายไม่สมบูรณ์

1.2 ข้อผิดพลาดแบบ Local lexical error เป็นการใช้คำศัพท์ผิดโดยไม่ทำให้ความหมายสับสน

2. ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับหน่วยคำ (Morpheme) มีข้อผิดพลาดย่อย คือ

2.1 ข้อผิดพลาดแบบ Global morphological error เป็นการใชหน่วยคำไม่ถูกต้องหรือไม่ได้ใช้หน่วยคำเลยโดยเฉพาะกริยากลุ่มที่แปลว่า “ทำให้” เช่น interest, annoy ซึ่งเมื่อใช้หน่วยคำที่มี -ed หรือ -ing ความหมายแตกต่างออกไป เช่น I excite. (I am excited.) หรือ I interest it. (I am interested in it.)

2.2 ข้อผิดพลาดแบบ Local morphological error เป็นข้อผิดพลาดจากการใส่หน่วยคำผิดหรือไม่ใส่หน่วยคำที่เป็น prefix หรือ suffix เช่น

- ไม่แสดง 3rd person mark
- ไม่แสดงพหูพจน์ในบริบทที่ให้ความหมายเป็นพหูพจน์
- ไม่แสดงอดีตกาลที่ผันต่างไปจากกฎ
- ขาดหน่วยคำทางไวยากรณ์ (Grammatical morph)

หรือการใช้รูปกริยาผิดใน Continuous tense, perfect tense, passive voice

หลังกริยาช่วยระหว่างกริยาสองตัวและในประโยคคำถามหรือปฏิเสธ

3. ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับโครงสร้าง (Syntactic) มีข้อผิดพลาดย่อยคือ

3.1 ข้อผิดพลาดแบบ Global syntactic error เป็นการใช้นำหน้าของคำ (Parts of speech) ผิด เช่น ใช้ He แทน She เป็นการละประธานหรือกรรม โดยทำให้ความหมายของประโยคสับสน นอกจากนี้ยังเป็นการเรียงลำดับคำผิดโดยบางครั้งใช้โครงสร้างแบบภาษาไทย

3.2 ข้อผิดพลาดแบบ Local syntactic error เป็นข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการใช้ผิดหรือไม่ใช้ article, auxiliary verb, preposition, conjunction และการเรียงคำในประโยค โดยเฉพาะข้อผิดพลาดในส่วนที่เป็นบุพบทท้ายคำกริยา ประเภท Phrasal verb

4. ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการสะกดคำ (Orthographic) มีข้อผิดพลาดย่อย คือ

4.1 ข้อผิดพลาดแบบ Global orthographic error เป็นข้อผิดพลาดที่เกิดจากความเลินเล่อและคำที่สะกดผิดกลับเป็นคำที่มีความหมายแต่ไม่เข้ากับบริบท

4.2 ข้อผิดพลาดแบบ Local orthographic error เป็นข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการสะกดผิดในลักษณะที่เป็นการสลับอักษรใส่อักษรเกินหรือไม่ครบ หรือสะกดโดยใช้ความรู้หลักไวยากรณ์ประกอบกัน จนเป็นคำใหม่แต่ไม่ใช้ในภาษาต่างประเทศ ซึ่งถือว่าเป็นข้อผิดพลาดที่เป็นความเลินเล่อ

รูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ลิทเทิลวูด ได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้

1. การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นการสร้างภาษาเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเน้นในเรื่องหน้าที่ในการสื่อสารและความต้องการของสังคมเกี่ยวกับภาษาสื่อสารที่เป็นที่ยอมรับ

2. การเรียนภาษาต่างประเทศเป็นรูปแบบการเรียนรู้ทักษะ ซึ่งเน้นการให้ผู้เรียนทำความเข้าใจหลักการของภาษา ให้การชี้แนะจากนั้นจึงฝึกปฏิบัติหรือทำกิจกรรม

3. การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะต้องใช้ทั้งความรู้ และทักษะที่เกิดจากการสะสมโดยธรรมชาติ รวมทั้งความรู้และทักษะที่เกิดด้วยความตระหนักรู้ซึ่งเป็นการเรียนรู้ส่วนต่าง ๆ ของภาษาและเป็นการเรียนรู้ไปที่ละขั้น

4. การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งขึ้นอยู่กับแรงจูงใจในการเรียนและต้องให้การให้ข้อมูลย้อนกลับ

ทฤษฎีแรงจูงใจ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ ได้มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้
 ชุบ กาญจนปกร (2506) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้นหรือเร้าให้การกระทำลุล่วงไป

ชม ภูมิภาค (2516) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสภาวะที่เกิดในบุคคลเพื่อควบคุมพฤติกรรมที่จะมุ่งไปสู่เป้าหมาย

วิภาพร ลาภสมบุรณานนท์ (2522) กล่าวว่า แรงจูงใจ มีความหมายอยู่ 3 ประการ คือ

1. แรงจูงใจ คือ สภาวะที่บุคคลถูกกระตุ้นให้ แสดงพฤติกรรมอย่างไร อย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุจุดหมายปลายทางที่วางไว้
2. แรงจูงใจ คือ พฤติกรรมที่สนองความต้องการของมนุษย์และเป็นพฤติกรรมที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่วางไว้
3. แรงจูงใจ คือ พฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นด้วยแรงขับของแต่ละบุคคล มีแนวทางไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างไรอย่างหนึ่งและร่างกายจะสมประสงค์ในความต้องการนั้น

Hull (1943) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นมูลฐานของการเรียนรู้ และถือว่ามีค่าสำคัญมาก การที่จะทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจนั้น ต้องอาศัยแรงขับภายในของบุคคลนั้นที่มีต่อเครื่องล่อ (Incentives) และจะนำไปสู่การเรียนรู้ตามเป้าหมาย

Seidenberg (1976) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ ความต้องการภายในของบุคคลด้านชีววิทยาที่แสดงออกมาโดยทางพฤติกรรมเพื่อสนองความต้องการ เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศเป็นความต้องการพื้นฐานเพื่อให้อยู่รอด เมื่อมนุษย์มีการเรียนรู้จากสังคม จะมีความต้องการในสิ่งอื่น ๆ อีก เช่น ความต้องการเกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นต้น

กระบวนการจูงใจ เป็นสภาวะที่อินทรีย์ได้รับการกระตุ้นชักนำ ให้แสดงพฤติกรรมไปในแนวทางใด ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. เงื่อนไขนำ (Antecedent Condition) การที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นชักนำ ให้แสดงพฤติกรรมออกมานั้น เนื่องมาจากมีความต้องการ (Need) เกิดขึ้นภายในร่างกายหรือตัวของอินทรีย์เองหรือเป็นเพราะได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอกร่างกาย

1.1 ความต้องการ (Need) คือ สภาพหรือภาวะที่ร่างกายขาดหรือเสียสมดุลของสิ่งที่จำเป็นต่อการที่อินทรีย์จะดำรงอยู่ในสภาพปกติได้ เช่น เมื่อร่างกายขาดอาหาร บุคคลก็เกิดความหิวและต้องการอาหารมาชดเชยเพื่อทำให้เกิดความสมดุลขึ้น จะเป็นแรงผลักดันให้คนเรากระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อบำบัดความต้องการดังกล่าวหรือคนที่ไม่ได้รับความสนใจเอาใจใส่จากญาติพี่น้อง หรือคนใกล้เคียงย่อมต้องการความรัก ต้องการความสนใจจากคนอื่น ๆ จึงต้องแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา เป็นการไขว่คว้าความรักความสนใจจากคนอื่น ๆ จึงต้องแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา เป็นการไขว่คว้าความรักความสนใจมาทดแทนสิ่งที่ขาดไป เพื่อทำให้เกิดความสมดุลขึ้น เราอาจแบ่งความต้องการตามพื้นฐานของมนุษย์ออกเป็น 2 อย่าง คือ ความต้องการทางกาย ซึ่งเป็นความต้องการที่มีรากฐานมาจากสรีระ เช่น ความต้องการอาหาร อากาศ น้ำ การขับถ่ายของเสีย การพักผ่อน ความต้องการทางเพศ ความต้องการเหล่านี้ จะมีพลังต่างกัน และหากไม่ได้รับการตอบสนอง ก็จะมีผลต่างกันไปตามสภาพ เช่น หากขาดอาหารและน้ำอาจทำให้บุคคลนั้นถึงแก่ความตายได้ แต่หากไม่ได้รับการตอบสนองทางเพศก็จะมีผลรุนแรงถึงตาย เหมือนขาดน้ำ ขาดอาหาร เป็นต้น ความต้องการทางใจและสังคม ซึ่งเป็นความต้องการที่คนเรียนรู้จากประสบการณ์ของตน เช่น ความต้องการความรักความอบอุ่นปลอดภัย ได้รับความสำเร็จ หรือการยกย่องจากสังคม เป็นต้น

2. สิ่งเร้า (Stimulus) สิ่งเร้า ได้แก่ บุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มาเราหรือกระตุ้นให้อินทรีย์เกิดความต้องการ อันเป็นแรงกระตุ้น หรือแรงขับให้อินทรีย์แสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าออกไป ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

2.1 สิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ สิ่งเร้าที่อยู่ภายนอกกายของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นรูปธรรมหรือ นามธรรมอันมีผลกระตุ้นให้อินทรีย์แสดงพฤติกรรมออกมา

2.2 สิ่งเร้าภายใน เป็นผลมาจากการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายของมนุษย์อันเป็นแรงขับหรือตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เช่น การขับน้ำย่อยของกระเพาะอาหาร การเต้นของหัวใจ ฯลฯ

แรงจูงใจและแรงขับ (Drive and motive) การขาดสมดุลของอินทรีย์หรือการถูกกระตุ้นกายขึ้น อันเป็นภาวะที่ร่างกายต้องการแสดงพฤติกรรม หรือกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อบำบัดความต้องการนั้น หรือเพื่อให้ร่างกายกลับเข้าสู่ภาวะสมดุลตามปกติ ภาวะเช่นนี้ทำให้เกิดแรงขับและแรงจูงใจขึ้น เป็นเหตุให้บุคคลบุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนต้องการ

พฤติกรรมกรรมการกระทำ (Instrumental behavior) แรงขับหรือแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเมื่อมีพลังมากพอก็จะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลกระทำพฤติกรรมออกมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เช่น ความหิว หรือความกระหายมาก ๆ จะผลักดันให้คนต้องพยายามหาอาหารหรือน้ำมาบำบัดความต้องการด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งจนได้ เป็นต้น

การลดแรงขับดัน (Drive reduction) เมื่อร่างกายได้รับการตอบสนองจากการกระทำพฤติกรรมเป็นผลให้อินทรีย์กลับเข้าสู่สภาพสมดุล หรือภาวะความเครียดลดลงหรือหายไป แรงขับหรือแรงจูงใจก็就会被กำจัดหมดไปด้วย ซึ่งเป็นการครบถ้วนกระบวนการของการจูงใจ จะเห็นว่า กระบวนการแรงจูงใจที่เกิดขึ้นต่ออินทรีย์จะมีลำดับและมีขั้นตอนการเกิดตามลำดับทั้ง 4 ขั้นที่กล่าวมานี้

3. องค์ประกอบของแรงจูงใจ อาจแยกองค์ประกอบของแรงจูงใจ ออกได้เป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

3.1 แรงจูงใจ (Motivation) ได้แก่ ความปรารถนาหรือสิ่งกระตุ้นให้อินทรีย์กระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งอย่างมีจุดมุ่งหมายปลายทาง ซึ่งบุคคลถือว่า มีคุณค่าต่อตนเองโดยผ่านการเรียนรู้แรงจูงใจนี้อาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอกก็ได้

3.2 สิ่งจูงใจ (Incentive) คือ สิ่งเร้าที่จะชักนำหรือจูงใจ และกำหนดทิศทางให้บุคคลพฤติกรรมออกมา สิ่งจูงใจอาจจะเป็นทางบวก เช่น รางวัล ค่าชมเชย การปรบมือ เป็นต้น หรือองค์ประกอบทั้งสองนี้จะเป็นตัวกำหนดว่าการจูงใจจะมากหรือน้อย เช่น ถ้าคนหิวมากก็แสดงว่ามีแรงจูงใจสูงและถ้าอาหารย่อย แสดงว่า สิ่งจูงใจมีแรงดึงดูดสูงก็จะเกิดการจูงใจมาก ทำให้ทานอาหารได้มาก เป็นต้น

ประเภทแรงจูงใจ

ประสาท อิศรปริดา (2521) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจอันเนื่องมาจากความต้องการทางสรีระ เป็นแรงจูงใจที่จะเกิดขึ้นพร้อมกับการมีวุฒิภาวะของคน ได้แก่ การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย เป็นต้น

2. แรงจูงใจอันเนื่องมาจากความต้องการของสังคม เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือฝึกอบรมภายหลัง เช่น ความต้องการความปลอดภัยและความรัก หรือการยอมรับนับถือ

กิติ ตยัคคานนท์ (2533) ได้แบ่งแรงจูงใจออกได้ เป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจที่เกิดจากสิ่งเร้าภายในร่างกาย เช่น ความหิวกระหาย ความรักใคร่ เป็นต้น

2. แรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากสิ่งเร้าภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับรางวัล ค่าตอบแทน ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ยศถาบรรดาศักดิ์ การได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลอื่น ๆ เป็นต้น จากที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า ประเภทของแรงจูงใจ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ตามธรรมชาติและจากภายนอก

ลักษณะของการเกิดสิ่งจูงใจ คือ

1. แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการพื้นฐานภายในร่างกาย ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีมาแต่กำเนิด และเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตเพื่อให้อินทรีย์ อยู่ในสภาพปกติหรือมีความสุข ได้แก่ แรงขับหรือการกระตุ้นจากร่างกายในร่างกาย เช่น ความหิวความกระหาย ความต้องการทางเพศ ฯลฯ

2. แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่ถูกกระตุ้นจากร่างกายแรงจูงใจลักษณะนี้เกิดจากการเรียนรู้ของบุคคลที่อยู่ในสังคมและได้เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รวมทั้งการถูกหล่อหลอมด้วยวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยมและความเชื่อของคนในสังคมที่ตนอาศัยอยู่ ซึ่งจะเป็นตัวกระตุ้นความต้องการที่อยากรู้อยากเห็น และแสวงหาความต้องการทางสังคมขึ้น เช่น การต้องการความรักความสำเร็จ การยกย่องจากคนอื่น อำนาจเกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นต้น

แรงจูงใจของมนุษย์

พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากแรงจูงใจหลายอย่างประกอบกัน เช่น ความจำเป็นทางด้านร่างกาย ความต้องการทางสังคมและบุคลิกลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลอีกด้วย ดังนั้นการที่จะสามารถที่จะบอกได้ว่าพฤติกรรมของมนุษย์ เกิดจากแรงจูงใจสิ่งใดโดยเฉพาะ จึงเป็นการยากอย่างยิ่งในขณะที่เดียวพฤติกรรมบางอย่างของมนุษย์อาจเป็นผลมาจากการกระตุ้นหรือการจูงใจของสิ่งเร้า หรือความต้องการหลาย ๆ ชนิดพร้อมกัน นอกเหนือจากนี้ยังมีพฤติกรรมบางอย่างของมนุษย์ยังแตกต่างกันไปตามสภาพของวัฒนธรรมและค่านิยมของสังคมของแต่ละคน และแม้คนที่อยู่ในสังคมเดียวกันที่มีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกันก็ยังคงแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือมีแรงจูงใจในสิ่งเดียวกันแตกต่างกันออกไปตามแต่ความเชื่อความต้องการความสนใจ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งแตกต่างกันอีกด้วย ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมของมนุษย์ที่เป็นผลจากการจูงใจมีระบบหรือกระบวนการของแรงจูงใจที่สลับซับซ้อน ซึ่งเป็นผลกระทบจากแรงจูงใจหลาย ๆ อย่าง ดังนั้นจึงต้องมีการศึกษาอย่างลึกซึ้งก่อนที่จะตัดสินใจลงไปว่า พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมานั้นเป็นผลมาจากแรงจูงใจอย่างใดแน่

องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการจูงใจ

การที่มนุษย์จะเต็มใจ หรือมีแรงจูงใจที่จะปฏิบัติงานให้ได้ผลเต็มที่หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับคุณสมบัติหรือบุคลิกส่วนตัวของเขาเองหลาย ๆ ประการ นอกเหนือจากสิ่งจูงใจหรือองค์ประกอบจากภายนอกต่าง ๆ แล้ว สิ่งต่อไปนี้ถือว่ามีความสำคัญต่อการที่บุคคลจะเกิดแรงจูงใจต่อการปฏิบัติงานหรือกระทำการกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นอย่างยิ่ง คือ

1. ความสนใจคนที่มีความสนใจในงานของคนจะมีแนวโน้มที่จะให้ความสนใจต่องานที่คนต้องปฏิบัติอยู่ ย่อมต้องการที่จะเข้าใจถึงลักษณะของงาน ความชำนาญหรือความรู้ที่ต้องใช้และย่อมจะหาทางปรับปรุงตนเองให้เหมาะสมกับงานอย่างดีที่สุด ขณะเดียวกันก็รู้สึกเพลิดเพลินสนุกสนานกับงานโดยอาจคาดหวังถึงผลที่จะได้รับ หรือสนุกกับการทำงานนั้น ๆ โดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทนมากนัก

2. ความต้องการคนที่มีความต้องการ หมายถึง บุคคลนั้นขาดบางสิ่งบางอย่างที่จำเป็นต่อเขา และการได้ทำงานหรือกิจกรรมบางอย่างเป็นผลสำเร็จจะช่วยให้เขาได้รับการตอบสนองของความต้องการนั้น ๆ ดังนั้น จึงมีความทุ่มเทให้กับกิจกรรมที่ทำเพื่อให้ผลประสบความสำเร็จตามที่ตนต้องการให้ได้

3. ค่านิยมเป็นสิ่งหรือเป้าหมายที่บุคคลถือว่ามีคุณค่า หรือสำคัญอย่างยิ่งในชีวิต มีส่วนในการชักจูงใจให้เกิดพลัง และกำหนดทิศทางในการทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่เขาเชื่อถือได้ ค่านิยมมีส่วนในการสร้างแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์เป็นอย่างมาก เช่น ค่านิยมทางด้านการเมืองหรืออำนาจ ผู้นำแทบทุกวงการพยายาม

4. ทศนคติ ทศนคติบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หมายถึง ความเชื่ออารมณ์ หรือความรู้สึกที่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยต่อนั้น หรือบุคคลนั้น ๆ ถ้าบุคคลใดชอบงานที่ตนทำ หรือชอบหัวหน้างานก็ย่อมทำให้เขาได้รับความพอใจในการทำงาน ย่อมทำให้มีแรงจูงใจต่อการทำงานในสถานที่นั้น ๆ บุคคลย่อมแสวงหากิจกรรมหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองมีทัศนคติในทางบวกต่อสิ่งนั้น

5. ความปรารถนาหรือความทะเยอทะยาน ได้แก่ ความมุ่งหวังหรือความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความสำเร็จ เงิน ชื่อเสียง เป็นต้น ที่เห็นว่ามีคุณค่าสำหรับเขาและเป็นสิ่งที่เขาต้องการ หากบุคคลใดที่มีความทะเยอทะยาน หรือความปรารถนาในระดับสูง บุคคลก็พยายามเป็นพิเศษในการที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างดี และเต็มความสามารถ

6. สิ่งล่อใจ ได้แก่ สิ่งที่บุคคลเห็นว่ามีความสามารถที่จะทำให้แรงขับหรือแรงจูงใจที่ตื่นตัวของเขาได้รับการตอบสนองที่เป็นที่พึงพอใจ สิ่งล่อใจ จึงเป็นสิ่งซึ่งดึงดูดให้บุคคลนั้นกระทำการสิ่งต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้รับสิ่งล่อใจนั้น ๆ สิ่งล่อใจจึงเป็นตัวกระตุ้นที่ทำให้

บุคคลเกิดพฤติกรรม หรือแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ไปในทิศทางที่พึงปรารถนาได้เป็นอย่างดีสิ่งหนึ่ง

จากองค์ประกอบที่กล่าวมาทั้ง 6 ประการ นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการใช้ประกอบในการศึกษาแรงจูงใจของมนุษย์ อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่จะต้องตระหนักและนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานอย่างยิ่งในการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับบุคคล หรือหน่วยงานของตน

ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ของมัลคัม โนลส์

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ของมัลคัม โนลส์ การเรียนรู้ของผู้ใหญ่แตกต่างจากการเรียนรู้ของเด็กเพราะผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่า ดังนั้นการเรียนการสอนต้องยึดหลักให้ตอบสนองต่อธรรมชาติของผู้ใหญ่ นั่นคือ ต้องรู้หลักการศึกษผู้ใหญ่ ซึ่งโนลส์ (Knowles, 1980) เรียกวิชาการศึกษผู้ใหญ่นี้ว่า แอนดราโกจี (Andragogy) และอาชัญญา รัตนอุบล (2542) ได้ให้คำนิยามไว้ว่าเป็น “ศิลปะและศาสตร์ในการช่วยให้ผู้ใหญ่เกิดการเรียนรู้” ซึ่งประกอบด้วย

1. มโนทัศน์ของผู้เรียน (Self-concept) ผู้ใหญ่จะมีลักษณะที่เติบโต ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีวุฒิภาวะสูง มโนทัศน์ต่อตนเอง จะพัฒนาจากการพึ่งพาผู้อื่นไปเป็นการนำตนเองเป็นตัวของตัวเอง

2. ประสบการณ์ของผู้เรียน (Experience) ผู้ใหญ่มีวุฒิภาวะมากขึ้นมีประสบการณ์อย่างกว้างขวางที่จะเป็นแหล่งทรัพยากรอันมีค่าของการเรียนรู้ ขณะเดียวกันก็จะมีพื้นฐานเปิดกว้างที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ

2.1 ความพร้อมที่จะเรียน (Readiness) ผู้ใหญ่มีความพร้อมที่จะเรียน เมื่อรู้สึกว่าการสิ่งนั้น “จำเป็น” ตอบทบาทและสถานภาพทางสังคมของตน

2.2 แนวทางการเรียนรู้ (Orientation to learning) ผู้ใหญ่จะยึดปัญหาเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ มุ่งนำความรู้ไปใช้ทันที

วิธีสอนผู้ใหญ่ตามหลักการศึกษผู้ใหญ่ (Andragogy)

ทฤษฎีแอนดราโกจี (Andragogy) ของมัลคัม โนลส์ ได้กำหนดขั้นตอนวิธีการสอนผู้ใหญ่ ดังนี้ (Malcolm S. Knowles, 1980)

1. มโนทัศน์ของผู้เรียน (Self – concept) ประกอบด้วย
  - 1.1 การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้
  - 1.2 การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้
  - 1.3 การวางแผนร่วมกัน

- 1.4 การนำประสบการณ์การเรียนรู้มาใช้ในการเรียนการสอน
- 1.5 การประเมินผลการเรียนรู้
2. ประสบการณ์ของผู้เรียน (Experience) ประกอบด้วย
  - 2.1 ความสำคัญของการนำประสบการณ์มาเป็นเทคนิคในการเรียนการสอน
  - 2.2 ความสำคัญของการนำประสบการณ์ไปปฏิบัติ
  - 2.3 การเรียนรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์
3. ความพร้อมที่จะเรียน (Readiness) ประกอบด้วย
  - 3.1 เวลาในการเรียนรู้
  - 3.2 การจัดกลุ่มผู้เรียน
4. แนวทางการเรียนรู้ (Orientation to learning)
  - 4.1 แนวทางการเรียนรู้ของผู้ใหญ่
  - 4.2 แนวทางการเรียนรู้ของหลักสูตร
  - 4.3 การออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธีรเดช ชื่นประภาอนุสรณ์ (2547) ได้ทำการศึกษาความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของผู้มีอาชีพพิเศษ ย่านพัฒนาพงษ์ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ผู้มีอาชีพพิเศษมีความต้องการการใช้ทักษะการฟังและการพูดในการสื่อสารกับลูกค้าชาวต่างประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ทักษะการอ่านและการเขียน สำหรับปัญหาในการใช้ทักษะทั้ง 4 ด้านของผู้ที่มีอาชีพพิเศษนั้น ผู้มีอาชีพพิเศษจะมีปัญหาในด้านทักษะการอ่านและการเขียนมากที่สุด แต่ผู้ที่มีอาชีพพิเศษกลับมีความต้องการปรับปรุงแก้ไขทักษะการพูดมากกว่าทักษะภาษาในด้านอื่น ๆ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับอาชีพของพวกเขา

ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์ (2553) ได้ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของปลัดอำเภอในจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า ปลัดอำเภอมักมีปัญหาในการใช้ภาษาของปลัดอำเภอในจังหวัดขอนแก่น ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษในด้านของทักษะในทักษะด้านการฟัง การพูด การเขียน และการอ่าน ตามลำดับ

เพ็ญจันทร์ จันทรพรหมณ์ (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสำรวจความสามารถและปัญหาในการใช้ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับส่วนหน้าของเกสต์เฮาส์ที่ถนนข้าวสาร ผลการวิจัย พบว่า 1) ทักษะความสามารถในการฟังและพูด

ภาษาอังกฤษที่ดีที่สุดของพนักงานต้อนรับ คือ การบอกเส้นทางหรือสถานที่ การให้ข้อมูลด้านการบริการภายในและภายนอกโรงแรม และการใช้ชนิดของคำตามลำดับ โดยผลลัพธ์ที่ได้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ทักษะความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษที่น้อยที่สุด คือ ไวยากรณ์ คำศัพท์เฉพาะและการสนทนาทางโทรศัพท์ตามลำดับโดยผลลัพธ์ที่ได้ทั้งหมดอยู่ในระดับต่ำ และ 2) เพื่อระบุและศึกษาอย่างลึกซึ้งถึงปัญหาที่สำคัญในทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่า พนักงานต้อนรับมักจะมีปัญหาทั้งในทักษะการฟังและการพูด สำหรับทักษะการฟังพวกเขาไม่สามารถจับใจความสำคัญของเนื้อหาสาระกับลูกค้ายได้เมื่อลูกค้ายพูดเร็วเกินไป ไม่สามารถเข้าใจคำศัพท์ที่ไม่รู้จักและไม่สามารถเข้าใจคำศัพท์ทางเทคนิค นอกจากนี้ พวกเขามักจะมีปัญหาในการออกเสียงเสียงสระและพยัญชนะภาษาอังกฤษและการสนทนาพื้นฐานในทักษะการพูด จากผลลัพธ์ชี้ให้เห็นว่าปัญหาในทักษะการฟังและพูดมีความสัมพันธ์กับความสามารถในระดับต่ำทั้งหมดของพนักงานต้อนรับ

ลลิตา ภูทอง (2553) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้นำและสมาชิกชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชุมชน ในเขตจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย ผลการวิจัย พบว่า 1. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้นำชุมชนและสมาชิกชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชุมชนส่วนใหญ่สื่อสารไม่ได้ ส่วนกลุ่มที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้มีความสามารถในการสื่อสารด้านทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ส่วนทักษะการอ่านและการเขียนสามารถสื่อสารได้ในระดับน้อย 2. ผู้นำและสมาชิกชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชุมชนมีโอกาสในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชนอยู่ในระดับน้อย โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่านและเขียน ในขณะที่การฟังและการพูดเป็นทักษะที่ผู้นำและสมาชิกชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชุมชนมีโอกาสสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชนโดยภาพรวมชุมชน 10 ชุมชน มีปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากขึ้นไป

วราพร พูลเกษ, วนุชชิตา สุภัทควนิช และธิดิพล วิมุกตานนท์ (2555) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาบ้านโคกโก่ง ตำบลลุดท้าว อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีความต้องการให้บทเรียนมีเนื้อหาเกี่ยวกับหมู่บ้านโฮมสเตย์ จำนวน 5 หัวข้อ คือ การต้อนรับนักท่องเที่ยว การแนะนำเกี่ยวกับที่พักโฮม สเตย์ แหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ การแสดงพื้นบ้าน ประเพณีและวัฒนธรรม และอาหารพื้นบ้าน โดยจัดเรียงตามลำดับความสำคัญของเนื้อหาในการพัฒนาทักษะ

การสื่อสารภาษาอังกฤษ 2) ก่อนการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 3) ชุมชนหมู่บ้าน โฮมสเตย์มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ คือ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษควรเน้นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการต้อนรับและแนะนำนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ได้จริงและเนื้อหาที่นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจะต้องให้มีความสอดคล้องกับท้องถิ่นให้มากที่สุดและจะต้องมีการติดตามผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการต้อนรับและแนะนำนักท่องเที่ยว ชาวต่างประเทศได้ตามสถานการณ์และบริบทของท้องถิ่น

อัญชลี อติแพทย์ (2553) ได้ทำการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภอบางแพ ผลการวิจัย พบว่า (1) สภาพปัญหาหลักเกิดจากตัวบุคคล คือ ผู้ให้บริการและนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติทั้งผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาและผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองต่างไม่สามารถเข้าใจซึ่งกันและกันได้อย่างถูกต้องตามสาระที่ต้องการสื่อสาร ปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุดคือผู้ให้บริการไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ ถึงแม้ว่าจะมีการให้ความช่วยเหลือในการฝึกอบรม แต่ผู้ให้บริการไม่สามารถนำความรู้ดังกล่าวมาใช้ สาเหตุของปัญหาของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกิดจากผู้ให้บริการส่วนมากมีอายุสูง ไม่มีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ ไม่สามารถจำได้ ขาดความต่อเนื่องในการนำไปใช้ ไม่ได้นำไปใช้ทันที หรือเกิดจากความเหนื่อยจากการทำงานจึงไม่สนใจที่จะฝึกฝนหรือเกิดความไม่มั่นใจในตนเองที่จะสื่อสารใช้ภาษาไทยในการโต้ตอบบ้างซึ่งเป็นปัญหาต่อนักท่องเที่ยวซึ่งไม่เข้าใจภาษาไทย ผลกระทบของปัญหาที่มีต่อการท่องเที่ยว คือ ไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว บริการผลิตภัณฑ์กับนักท่องเที่ยวได้ นักท่องเที่ยวเองก็ไม่ได้ข้อมูลที่ต้องการ ผู้ให้บริการจึงขาดโอกาสในการประชาสัมพันธ์สินค้าหรือบริการของตนเองได้อย่างละเอียด (2) ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของผู้ให้บริการ คือ ต้องการการสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ทั้งด้านงบประมาณและการจัดการ ในการให้ความรู้ที่เน้นทักษะการพูดและการฟัง โดยใช้สื่อที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มอาชีพ นอกจากนี้การจัดทำป้ายที่เป็นภาษาอังกฤษบอกสถานที่สำคัญ ๆ ก็เป็นส่วนหนึ่งของการให้ความรู้ โดยมีข้อเสนอแนะในการนำแนวทางดังกล่าวไปใช้กับภาษาอื่น เช่น ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี เป็นต้น (3) ชุมชน

ท่าคามิยูทศาสตร์และนโยบายการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (4) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม คือ การใช้สมุดภาพประกอบด้วยคำศัพท์หรือคำอธิบายที่มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แต่ละเล่มจัดทำเป็นชุดแยกตามกลุ่มอาชีพรวม 8 อาชีพ นอกจากคำศัพท์แล้วควรจัดทำเอกสารภาษาอังกฤษฉบับย่อเพื่ออธิบายสรรพคุณของผลิตภัณฑ์ชุมชน หรือประวัติย่อ ๆ ของสถานที่สำคัญ ๆ ในชุมชน โดยมีหน้าบันทึกกรณีที่มีผู้พบคำศัพท์ใหม่ ๆ เมื่อจัดทำแล้ว องค์กรภาครัฐ หรือภาคเอกชนควรสนับสนุนงบประมาณและผู้เชี่ยวชาญในการอบรมการใช้เพื่อผู้ให้บริการในพื้นที่สามารถนำไปใช้เองได้

โคเลลลา คาร์เมลลา (Colella Carmela, 1999) ได้ศึกษารูปแบบพฤติกรรมในการเรียนภาษา พบว่า การยึดเอาบุคลิกภาพแต่ละคนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ทำให้ทราบถึงความแตกต่างทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้เรียน

ไบเออร์ช วัตคิน และคาร์เรีย แอน (Bilash Watkin, Daria Anne, 1996) ได้ศึกษารูปแบบในการสอนเพื่อช่วยในการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยพัฒนารูปแบบในการเรียนรู้การใช้ภาษาตามปรัชญาของ Suzuki และการเรียนรู้แบบธรรมชาติของคราเชน (Krashen) พบว่า การใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือในการสอนภาษาที่สอง ทำให้ความสามารถในกระบวนการสื่อสารดีขึ้น และการจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในเรื่องของธรรมชาติและทักษะของภาษาอังกฤษ แนวคิดในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ทฤษฎีแรงจูงใจทฤษฎี การเรียนรู้ของผู้ใหญ่ของมัลคัม โนลส์ แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วมของประชาชนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการพัฒนาภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาประมวลเป็นแหล่งข้อมูลในการอ้างอิงเป็นแนวทางในการศึกษาปัญหาเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้การทำการวิจัยมีความความคลุมมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ทำการศึกษาปัญหาเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed method research) กล่าวคือ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการวิจัยเชิงลำดับขั้น (Sequential procedures) คือ การค้นหาคำอธิบายหรือขยายข้อค้นพบจากวิธีการวิจัยแบบหนึ่งด้วยวิธีการวิจัยอีกแบบหนึ่ง การวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (In-depth interview semi-structure) เพื่อศึกษาสภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หลังจากนั้น ใช้การวิจัยเชิงปริมาณด้วยการสำรวจข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) กับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกโดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบอย่างง่าย (Sample sampling) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ แล้วนำไปสู่แนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จะนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นประชากรในวัยแรงงานของชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ที่มีอายุตั้งแต่ 16 – 59 ปี จากจำนวนประชากรทั้งหมด 4,503 คน

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นประชากรในวัยแรงงานของชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ที่มีอายุตั้งแต่ 16 – 59 ปี โดยใช้วิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้สูตรของทาโร ยามาเน (Yamane, 1973 อ้างอิงใน ชีรวุฒิ เอกะกุล, 2543) กำหนดขอบเขตความคลาดเคลื่อน 0.05

สูตรการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างดังนี้ คือ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้

N = จำนวนประชากรที่ทราบค่า

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่จะยอมรับได้ (allowable error)

ถ้ากำหนดระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% จะใช้ค่า 0.05 $N = 4503$ แทนค่าใน

สูตร

$$n = \frac{4503}{1 + (4503)(0.05)^2}$$

$$n = \frac{4503}{1 + (4503)(0.0025)}$$

$$n = \frac{4503}{1 + 11.2575}$$

$$n = \frac{4503}{12.2575}$$

$$n = 367.366$$

$$n \approx 367 \text{ คน}$$

จากนั้น จึงนำมากำหนดสัดส่วนตามขนาดของประชากร (Proportion to size) ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามหมู่บ้าน

หมู่บ้าน	ชื่อบ้าน	จำนวนประชากรเป้าหมาย			จำนวนประชากร ตัวอย่าง
		ชาย	หญิง	รวม	
1	คูเหนือ	154	145	299	25
2	คูใต้	179	171	350	24
3	ธงน้อย	141	232	373	25
4	เจดีย์	98	89	187	24
5	ดอนมูล	107	98	205	25
6	พญาวัด	159	151	310	24
7	สมุน	204	194	398	25

ตาราง 1 (ต่อ)

หมู่บ้าน	ชื่อบ้าน	จำนวนประชากรเป้าหมาย			จำนวนประชากร ตัวอย่าง
		ชาย	หญิง	รวม	
8	เชียงราย	160	152	312	24
9	คอวัง	44	35	79	25
10	คูตันฮ่าง	187	178	365	24
11	เขาน้อย	141	132	273	25
12	คูเหนือพัฒนา	121	113	234	24
13	ดอนมูลพัฒนา	186	177	363	25
14	ธงใหม่พัฒนา	74	65	139	24
15	เจดีย์	312	304	616	24
รวม		2,267	2,236	4,503	367

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. แบบสอบถาม เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการและวิธีการแก้ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยแบบสอบถามมีข้อคำถามให้ผู้ตอบเป็นผู้กรอกคำตอบเอง ประกอบด้วยคำถามแบบปลายปิด แบบมีตัวเลือกและคำถามแบบปลายเปิด โดยแต่ละฉบับ มีทั้งหมด 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงของแต่ละคน ซึ่งข้อคำถามจะมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) ประกอบด้วย เพศ, อายุ, สถานภาพ, อาชีพ, รายได้ต่อเดือน และการใช้ภาษาอังกฤษ จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านสภาพปัญหา ความต้องการ และวิธีแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งข้อคำถามจะมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) จำนวน 31 ข้อ

โดยการสร้างแบบสอบถามจะสร้างตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ระดับการมีส่วนร่วมมาก	ให้	3	คะแนน
ระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง	ให้	4	คะแนน
ระดับการมีส่วนร่วมน้อย	ให้	2	คะแนน
ระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย เพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ย ในช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00	แปลความว่า	มีผลมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20	แปลความว่า	มีผลมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40	แปลความว่า	มีผลปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60	แปลความว่า	มีผลน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80	แปลความว่า	มีผลน้อยที่สุด

ความกว้างของอันตรภาคชั้นของค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 0.8 ซึ่งได้ค่ามาจากการคำนวณโดยการใช้สมการทางคณิตศาสตร์ดังนี้ (Fisher, n.d. อ้างอิงใน ชัชวาลย์ เรื่องประพันธ์, 2539, หน้า 15) โดยนำค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประเมินผลที่กำหนดไว้

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ความต้องการในการพัฒนาพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีลักษณะคำถามแบบปลายเปิด

2. แบบสัมภาษณ์ เป็นการสำรวจสภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง (In-depth interview semi-structure) ในแบบสัมภาษณ์จะประกอบด้วยคำถาม 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในระดับใด จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการที่จะพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จะประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ ดังนี้

- ท่านมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างไร?

- ท่านมีความต้องการในการเรียนทักษะใดบ้าง (ทักษะฟัง-ทักษะพูด-ทักษะอ่าน-ทักษะเขียน)
- ท่านต้องการให้มีการจัดการอบรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษหรือไม่ เพราะอะไร ?

- ท่านมีวิธีการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษอย่างไร? เพราะอะไร?
- นอกจากนี้ ท่านมีความต้องการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาอังกฤษอย่างไร?

ตอนที่ 3 วิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จะประกอบด้วยคำถาม 2 ข้อ ดังนี้

- ท่านมีปัญหาอะไรในการเรียนภาษาอังกฤษ
- ท่านมีวิธีการในการแก้ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างไร? เพราะอะไรจึงแก้ปัญหาเช่นนั้น

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะประกอบด้วยคำถาม 3 ข้อ ดังนี้

- ท่านมีวิธีการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอย่างไร
- ท่านอยากให้ในชุมชนมีการสนับสนุนการเรียนทางด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างไร
- ความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่น ๆ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีแนวคิด รวมถึงเอกสารต่าง ๆ เพื่อออกแบบคำถามใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview questions) เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open end) และคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เดี่ยว โดยมีสาระตรงกับวัตถุประสงค์และครอบคลุมกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับสภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยถามข้อมูล ได้แก่ ลักษณะประชากรศาสตร์ สภาพของปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ วิธีการแก้ปัญหาลักษณะประชากรศาสตร์

แนวทางการแก้ไขเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชน เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบโครงสร้างของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการและวิธีการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3. สร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ แล้วนำฉบับร่างเสนอต่อกรรมการควบคุมการค้นคว้าอิสระเพื่อพิจารณาตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงให้ถูกต้องเหมาะสม ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ที่สร้างขึ้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง และเที่ยงตรงของเนื้อหาของแต่ละข้อคำถาม และนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญไปทำการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าที่คำนวณได้ในแต่ละข้อคำถามจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป จึงจะถือว่าคำถามข้อนั้น ๆ มีคุณภาพที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไปได้

5. ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ให้มีความสมบูรณ์

6. นำแบบสอบถามที่มีการปรับปรุง แก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อื่น ๆ ที่ใกล้เคียง จำนวน 30 คน หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α -Coefficient) (Cronbach, 1951 อ้างอิงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 200) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.89

7. จากนั้นนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีวิธีการเก็บข้อมูล 2 วิธี ดังนี้

1. การสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
2. การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสัมภาษณ์ แล้วนำไปสัมภาษณ์กลุ่มประชากรตัวอย่างด้วยตนเอง โดยใช้การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามนำมาทำการวิเคราะห์ โดยใช้สำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านสภาพปัญหา ความต้องการและวิธีแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะความต้องการในการพัฒนาพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน วิเคราะห์ข้อมูล โดยการรวบรวมเป็นกลุ่มและทำการพรรณนาข้อมูลตามที่กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลไว้

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบการพรรณนาการวิเคราะห์ (Analytical descriptive) โดยนำเสนอข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาและแก้ไขปัญหา เพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

คำนวณค่าร้อยละ (Percentage) จากสูตร

$$\text{ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น} \times 100}{\text{ความถี่ทั้งหมด}}$$

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{x}$)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$$\sum x \quad \text{แทน} \quad \text{ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด}$$

$$N \quad \text{แทน} \quad \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}$$

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (\bar{x} - x)^2}{N}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x แทน คะแนนระดับการประเมิน

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ, 2545, หน้า 145) เพื่อวัดความเที่ยงตรง (Validity)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, p. 204)

$$\alpha_K = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α_K แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

K แทน จำนวนข้อในแบบสอบถาม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัญหาเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มุ่งศึกษาเพื่อสำรวจสภาพและความต้องการการใช้ภาษาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและนำไปพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เป็นประชากรในวัยแรงงานของชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ที่มีอายุตั้งแต่ 16 – 59 ปี จำนวนทั้งสิ้น 320 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามาเน (Taro Yamane) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ จากนั้นนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่รวบรวมได้มาดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อกำหนดหาค่าสถิติสำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วนตามที่ตั้งไว้ มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับของวัตถุประสงค์และสมมติฐาน ซึ่งจะเสนอผลในรูปของตารางประกอบความเรียงตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถาม เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการและวิธีการแก้ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับด้านสภาพปัญหา ความต้องการและวิธีแก้ปัญหาลักษณะเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ เป็นการสำรวจสภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ความต้องการที่จะพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 3 วิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการและวิธีการแก้ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำนวน 320 ตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้ ต่อเดือน ระดับการติดต่อสื่อสาร ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การศึกษาภาษาอังกฤษ ปรากฏผลดังตาราง 2-13

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	135	42.20
หญิง	185	57.80
รวม	320	100

จากตาราง 2 พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 57.80 ซึ่งมากกว่าเพศชายที่มีจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 42.20

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 21 ปี	14	4.4
21 – 24 ปี	81	25.30
25 – 35 ปี	67	20.90
36 – 45 ปี	72	22.50
46 – 55 ปี	65	20.30
56 ปี ขึ้นไป	21	6.60
รวม	320	100

จากตาราง 3 พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ส่วนมากมีอายุ 21-24 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 25.30 รองลงมาอายุ 36-45 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 และอายุต่ำกว่า 21 ปี น้อยสุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	112	35
แต่งงาน	187	58.40
หย่าร้าง	20	6.30
อื่น ๆ	1	0.30
รวม	320	100

จากตาราง 4 พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ส่วนมากมีสถานภาพแต่งงาน จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 58.40 รองลงมาสถานภาพโสด จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 35 และสถานภาพอื่น ๆ น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานบริษัทเอกชน	20	6.30
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	24	7.50
เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	31	9.70
แม่บ้าน	57	17.80
เกษตรกร	59	18.40
รับจ้าง	113	35.30
อื่น ๆ	16	5.00
รวม	320	100

จากตาราง 5 พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ส่วนมากมีอาชีพรับจ้าง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 รองลงมาอาชีพเกษตรกร

จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 และอาชีพอื่น ๆ น้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	258	80.60
15,001 – 25,000 บาท	57	17.80
25,001 – 40,000 บาท	3	0.90
40,001 – 60,000 บาท	2	0.60
มากกว่า 60,000 บาทขึ้นไป	-	-
รวม	320	100

จากตาราง 6 พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท เป็นส่วนมาก จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 80.60 รองลงมารายได้ต่อเดือน 15,001-25,000 บาท จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 และรายได้ต่อเดือน 40,001-60,000 บาท น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามระดับภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร

ระดับภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร	จำนวน	ร้อยละ
ใช้มาก	5	1.60
ใช้บ้าง	148	46.30
ไม่ใช้เลย	167	52.20
รวม	320	100

จากตาราง 7 พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน มีระดับภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารไม่ใช้เลยเป็นส่วนมาก จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ

52.20 รองลงมาระดับใช้บ้าง จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 46.30 และระดับใช้มาก น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลตูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามระดับทักษะการฟัง

ระดับทักษะการฟัง	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	2	0.60
ดี	20	6.30
ปานกลาง	129	40.30
อ่อน	133	41.60
อ่อนมาก	36	11.43
รวม	315	100

จากตาราง 8 พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลตูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน มีระดับทักษะการฟังอยู่ในระดับอ่อน เป็นส่วนมาก จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 41.60 รองลงมาระดับปานกลาง จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 40.30 และระดับดีมาก น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60 ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลตูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามระดับทักษะการพูด

ระดับทักษะการพูด	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	1	0.30
ดี	18	5.60
ปานกลาง	119	37.20
อ่อน	143	44.70
อ่อนมาก	39	12.20
รวม	320	100

จากตาราง 9 พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน มีระดับทักษะการพูดอยู่ในระดับอ่อน เป็นส่วนมาก จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 44.70 รองลงมาระดับปานกลาง จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 37.20 และระดับดีมาก น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามระดับทักษะการอ่าน

ระดับทักษะการอ่าน	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	-	-
ดี	20	6.30
ปานกลาง	130	40.6
อ่อน	126	39.40
อ่อนมาก	44	13.80
รวม	320	100

จากตาราง 10 พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน มีระดับทักษะการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง เป็นส่วนมาก จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 40.60 รองลงมาระดับอ่อน จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 39.40 และระดับดี น้อยที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามระดับทักษะการเขียน

ระดับทักษะการเขียน	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	2	0.63
ดี	25	7.84
ปานกลาง	121	37.39
อ่อน	132	41.38
อ่อนมาก	39	12.23
รวม	320	100

จากตาราง 11 ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน พบว่ามีระดับทักษะการอ่านอยู่ในระดับอ่อน เป็นส่วนมาก จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 41.38 รองลงมาในระดับอ่อน จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 41.38 และระดับดีมาก น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.63 ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามการเตรียมความพร้อมทางภาษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การเตรียมความพร้อมทางภาษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	จำนวน	ร้อยละ
เพียงพอ	91	28.40
ไม่เพียงพอ	229	71.60
รวม	320	100

จากตาราง 12 พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน มีการเตรียมความพร้อมทางภาษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่เพียงพอ เป็นส่วนมาก จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 71.60 และเพียงพอ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 28.40 ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำแนกตามการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

การเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	จำนวน	ร้อยละ
เรียน	281	87.80
ไม่เรียน	39	12.20
รวม	320	100

จากตาราง 13 พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน มีการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม เป็นส่วนมาก จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 87.80 และไม่เรียน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 12.20 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับด้านสภาพปัญหา ความต้องการและวิธีแก้ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้

การศึกษาด้านสภาพปัญหา ความต้องการและวิธีแก้ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำนวน 320 ตัวอย่าง ประกอบด้วย ทักษะฟัง ทักษะพูด ทักษะอ่าน ทักษะเขียน รูปแบบการเรียนรู้และสาเหตุและอุปสรรคในการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัญหา ความต้องการและวิธีแก้ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สภาพปัญหา ความต้องการและวิธี แก้ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความ
ทักษะฟัง			
1. ฟังไม่ทัน	3.23	1.20	ปานกลาง
2. ไม่รู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	3.19	1.29	ปานกลาง
3. ความไม่คุ้นเคยกับสำเนียงชาวต่างชาติ	3.21	1.34	ปานกลาง
รวม	3.21	1.22	ปานกลาง
ทักษะพูด			
1. อายที่จะพูด	3.10	1.46	ปานกลาง
2. มีการออกเสียงไม่ถูกต้องทำให้ ชาวต่างชาติฟังไม่รู้เรื่อง	3.24	1.23	ปานกลาง
3. นึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ออก	3.31	1.27	ปานกลาง
4. เรียงคำในประโยคภาษาอังกฤษไม่ ถูกต้อง	3.24	1.28	ปานกลาง
5. สื่อสารออกไปแล้วชาวต่างชาติไม่เข้าใจ/ ฟังไม่รู้เรื่อง	3.25	1.34	ปานกลาง
6. ไม่ได้พูดในชีวิตประจำวัน	3.29	1.38	ปานกลาง

ตาราง 14 (ต่อ)

สภาพปัญหา ความต้องการและวิธี แก้ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความ
7. ขาดแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษ	3.25	1.34	ปานกลาง
8. มีความกังวลเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ	3.23	1.32	ปานกลาง
รวม	3.25	1.22	ปานกลาง
ทักษะเขียน			
1. ไม่รู้จักตัวอักษรภาษาอังกฤษ	2.96	1.33	ปานกลาง
2. รู้คำศัพท์แต่ไม่สามารถนำมาใช้ในการ เขียนภาษาอังกฤษได้	3.10	1.27	ปานกลาง
3. การเลือกใช้คำไม่เป็น	3.13	1.30	ปานกลาง
4. สะกดคำภาษาอังกฤษไม่ได้	3.09	1.29	ปานกลาง
รวม	3.07	1.19	ปานกลาง
รูปแบบการเรียนรู้			
1. เรียนรู้จากผู้มีความรู้หรือจาก ประสบการณ์ตรงที่ได้พบเจอ ชาวต่างชาติ	3.05	1.34	ปานกลาง
2. การใช้สมุดภาพคำศัพท์และบทสนทนา ภาษาในการฝึกฝนทักษะทาง ภาษาอังกฤษ	3.00	1.37	ปานกลาง
3. การใช้เครื่องบันทึกเสียง หรือ CD/VCD ในการฝึกฝนทักษะทางภาษาอังกฤษ	2.98	1.30	ปานกลาง
4. เรียนรู้โดยการรับชมผ่านทางคลิบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษจากอินเทอร์เน็ต	2.99	1.33	ปานกลาง
5. วิธีการเรียนรู้อื่น ๆ	3.25	1.52	ปานกลาง
รวม	3.00	1.23	ปานกลาง

ตาราง 14 (ต่อ)

สภาพปัญหา ความต้องการและวิธี แก้ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ความ
สาเหตุและอุปสรรคในการเรียนรู้ทาง ภาษาอังกฤษ			
1. ไม่ทราบความสำคัญของการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	3.12	1.37	ปานกลาง
2. อายุมาก ความจำลดลง	3.11	1.35	ปานกลาง
3. การขาดความต่อเนื่องในการเรียนรู้	3.24	1.30	ปานกลาง
4. ได้รับการอบรมภาษาอังกฤษน้อย	3.15	1.33	ปานกลาง
5. ความอายไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก	3.14	1.33	ปานกลาง
6. การขาดเวลาในการหาความรู้ทางด้าน ภาษา	3.13	1.35	ปานกลาง
7. สาเหตุอื่น ๆ	3.35	1.37	ปานกลาง
รวม	3.17	1.12	ปานกลาง
โดยภาพรวม	3.14	1.13	ปานกลาง

จากตาราง 14 พบว่า ความคิดเห็นของของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมือง
น่าน จังหวัดน่าน ที่มีต่อการศึกษาด้านสภาพปัญหา ความต้องการและวิธีแก้ปัญหาเกี่ยวกับการ
การสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมือง
น่าน จังหวัดน่าน ด้านทักษะการฟัง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นราย
ด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ข้อ 1
ที่ว่า “ฟังไม่ทัน” รองลงมา ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่า “ความไม่คุ้นเคยกับสำเนียงชาวต่างชาติ” และข้อที่
มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 2 ที่ว่า “ไม่รู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ” ตามลำดับ ด้าน
ทักษะการพูด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่า “นึก
คำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ออก” รองลงมา ได้แก่ ข้อ 6 ที่ว่า “ไม่ได้พูดในชีวิตประจำวัน” และข้อที่
มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่า “อายที่จะพูด” ตามลำดับ ด้านทักษะการอ่าน โดยรวมอยู่
ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่า “ไม่เข้าใจประโยคที่มีความยาว
มาก ๆ” รองลงมา ได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่า “ไม่รู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่อ่าน” และข้อที่มี

ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 4 ที่ว่า “ไม่สามารถอ่านจับใจความในสิ่งที่อ่านได้” ตามลำดับ ด้านทักษะการเขียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่า “การเลือกใช้คำไม่เป็น” รองลงมา ได้แก่ ข้อ 2 ที่ว่า “รู้คำศัพท์แต่ไม่สามารถนำมาใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษได้” และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่า “ไม่รู้จักตัวอักษรภาษาอังกฤษ” ตามลำดับ ด้านรูปแบบการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ข้อ 5 ที่ว่า “วิธีการเรียนรู้อื่น ๆ” รองลงมา ได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่า “เรียนรู้จากผู้มีความรู้หรือจากประสบการณ์ตรงที่ได้พบเจอชาวต่างชาติ” และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่า “การใช้เครื่องบันทึกเสียงหรือ CD/VCD ในการฝึกฝนทักษะทางภาษาอังกฤษ” ตามลำดับ ด้านสาเหตุและอุปสรรคในการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ข้อ 7 ที่ว่า “สาเหตุอื่น ๆ” รองลงมา ได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่า “การขาดความต่อเนื่องในการเรียนรู้” และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 2 ที่ว่า “อายุมากความจำลดลง” ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ เป็นการสำรวจสภาพการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จำนวน 30 ตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระดับการติดต่อสื่อสาร ปรากฏผลดังตาราง 15 – 20

ตาราง 15 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	11	36.7
หญิง	19	63.3
รวม	30	100

จากตาราง 15 พบว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 ซึ่งมากกว่าเพศชายที่มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7

ตาราง 16 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 21 ปี	-	-
21 – 24 ปี	10	33.33
25 – 35 ปี	10	33.33
36 – 45 ปี	6	20.00
46 – 55 ปี	3	10.00
56 ปี ขึ้นไป	1	3.30
รวม	30	100

จากตาราง 16 พบว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนมากมีอายุ 21-24 ปี และ 25-35 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาอายุ 36-45 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และอายุ 56 ปี ขึ้นไป น้อยสุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ตามลำดับ

ตาราง 17 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	17	56.70
แต่งงาน	11	36.70
หย่าร้าง	2	6.70
อื่น ๆ	-	-
รวม	30	100

จากตาราง 17 พบว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนมากมีสถานภาพโสด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 รองลงมาสถานภาพแต่งงาน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 และสถานภาพหย่าร้าง น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70 ตามลำดับ

ตาราง 18 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานบริษัทเอกชน	1	3.30
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	10.00
เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	4	13.30
แม่บ้าน	3	10.00
เกษตรกร	3	10.00
รับจ้าง	14	46.70
อื่น ๆ	2	6.70
รวม	30	100

จากตาราง 18 พบว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนมากมีอาชีพรับจ้าง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.70 รองลงมาอาชีพเจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 และอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	25	83.30
15,001 – 25,000 บาท	5	16.70
25,001 – 40,000 บาท	-	-
40,001 – 60,000 บาท	-	-
มากกว่า 60,000 บาทขึ้นไป	-	-
รวม	320	100

จากตาราง 19 พบว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท เป็นส่วนมาก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.30 และรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 ตามลำดับ

ตาราง 20 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามระดับภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร

ระดับภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร	จำนวน	ร้อยละ
ใช้มาก	2	6.70
ใช้บ้าง	14	46.70
ไม่ใช้เลย	14	46.70
รวม	30	100

จากตาราง 20 พบว่า ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ มีระดับภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ใช้บ้างและไม่ใช้เลยเป็นส่วนมาก จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.70 และระดับใช้มาก น้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความต้องการที่จะพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบล ตูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผลปรากฏดังตาราง 21-25

ตาราง 21 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ

ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
มีความต้องการในการเรียนเพราะเล็งเห็นความสำคัญของภาษาในอนาคต	18	60
มีความต้องการในการเรียนเพราะในอนาคตเมื่อมีการเปิดประชาคมอาเซียนมีความจำเป็นต้องใช้	12	40
รวม	30	100

จากตาราง 21 ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลตูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน มีความต้องการในการจะเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ประชาชนในชุมชนตำบลตูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน เห็นว่า มีความสำคัญและจำเป็นในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพในอนาคต ยิ่งใกล้เข้าสู่ประชาคมอาเซียนความตื่นตัวในด้านการใช้ภาษาอังกฤษประชาชนในชุมชนตำบลตูใต้ยังมีมากขึ้น ส่งผลให้มีความต้องการในการ

อยากเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น เมื่อทำการเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ มีความต้องการในการเรียนเพราะเล็งเห็นความสำคัญของภาษาในอนาคต จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และมีความต้องการในการเรียนเพราะในอนาคตเมื่อมีการเปิดประชาคมอาเซียน มีความจำเป็นต้องใช้ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ตาราง 22 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามทักษะภาษาอังกฤษที่ต้องการเรียนรู้

ทักษะภาษาอังกฤษที่ต้องการเรียนรู้	จำนวน	ร้อยละ
ทักษะฟัง – ทักษะพูด – ทักษะอ่าน – ทักษะเขียน	15	50
ทักษะฟัง – ทักษะพูด	5	16.67
ทักษะฟัง	4	13.33
ทักษะพูด	2	6.67
ทักษะอ่าน	2	6.67
ทักษะเขียน	2	6.67
รวม	30	100

จากตาราง 22 ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน มีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะฟัง-ทักษะพูด-ทักษะอ่าน-ทักษะเขียน แต่ทักษะที่ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้มีความต้องการในการเรียนมากเป็นพิเศษ คือ ทักษะการพูด เพราะมีความต้องการที่จะสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษให้ได้ในระดับที่สามารถสื่อสารให้ชาวต่างชาติพอจะเข้าใจความหมายที่ต้องการสื่อสารได้ เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ มีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษทักษะฟัง-ทักษะพูด-ทักษะอ่าน-ทักษะเขียน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา ทักษะฟัง-ทักษะพูด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และน้อยที่สุด คือ ทักษะพูด ทักษะอ่านและทักษะเขียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ

ตาราง 23 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามความต้องการในการอบรม

ความต้องการอบรม	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการให้มีการจัดการอบรมภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	15	50
ต้องการให้มีการจัดการอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	15	50
รวม	30	100

จากตาราง 23 ผลการศึกษา พบว่า ให้ความสำคัญเห็นไปในทิศทางเดียวกัน นั่นคืออยากให้มีการจัดการอบรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษโดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่สามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพราะประชาชนในชุมชนตำบลดูใต้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ ประกอบกับการประกอบอาชีพในปัจจุบันจำเป็นที่จะต้องมีการสื่อสารภาษาอังกฤษในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญมากเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ต้องการให้มีการจัดการอบรมภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และต้องการให้มีการจัดการอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ตามลำดับ

ตาราง 24 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามวิธีการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ

วิธีการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
การฟังเพลงภาษาอังกฤษ	8	26.67
การดูทีวีและภาพยนตร์ที่มีซับไตเติล	4	13.33
การเรียนรู้จากอินเทอร์เน็ต	3	10.00
การศึกษาหาความรู้จากสมุดคำศัพท์ หนังสือและดิกชันนารี	5	16.67
การฝึกฝนทักษะการพูด การอ่าน การเขียน และการฟัง อย่างสม่ำเสมอเพื่อความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ	3	10.00
จากการอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับภาษาอังกฤษ	2	6.67
วิธีการจำและจดบันทึก	3	10.00
วิธีการฟังจากสื่อการเรียนการสอนและเรียนรู้ด้วยตนเอง	2	6.67
รวม	30	100

จากตาราง 24 ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ทั้ง 30 ราย มีวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถสรุปได้ทั้งหมด 8 วิธี เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ การฟังเพลงภาษาอังกฤษ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 รองลงมา การศึกษาหาความรู้จากสมุดคำศัพท์ หนังสือและดิกชันนารี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และน้อยที่สุด คือ จากการอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับภาษาอังกฤษ และวิธีการฟังจากสื่อการเรียนการสอนและเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ

ตาราง 25 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามความต้องการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ

ความต้องการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
ความต้องการในการให้มีการเปิดสอนเสริมภาษาอังกฤษเป็นประจำในหมู่บ้านอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	30	100
รวม	30	100

จากตาราง 25 ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ทั้ง 30 ราย มีความต้องการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษที่คล้ายคลึงกัน นั่นคือ ความต้องการในการให้มีการเปิดสอนเสริมภาษาอังกฤษเป็นประจำในหมู่บ้านอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อให้คนในชุมชนมีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 3 วิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผลปรากฏดังตาราง 26 – 27

ตาราง 26 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามปัญหาอะไรในการเรียนภาษาอังกฤษ

ปัญหาอะไรในการเรียนภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่กล้าพูดและไม่กล้าแสดงออก	9	30.00
ไม่สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษได้	5	16.67

ตาราง 26 (ต่อ)

ปัญหาอะไรในการเรียนภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
การไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	5	16.67
ความไม่เข้าใจภาษาอังกฤษและเรียนไม่ทัน	4	13.33
การไม่มีเวลาที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาภาษาอังกฤษ	5	16.67
การไม่ได้นำความรู้ที่มีนำมาใช้ เมื่อนาน ๆ ไปก็จะเกิดอาการลืมเกิดขึ้นได้	2	6.67
รวม	30	100

จากตาราง 26 ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันตามวัยและประสบการณ์ในการเรียนรู้ของแต่ละคน ซึ่งสามารถสรุปปัญหาหลัก ๆ ของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ได้ทั้งหมด 6 ปัญหา เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ไม่กล้าพูดและไม่กล้าแสดงออก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมา ไม่สามารถฟัง พูด อ่านและเขียน ภาษาอังกฤษได้, การไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษและการไม่มีเวลาที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และน้อยที่สุด คือ การไม่ได้นำความรู้ที่มีนำมาใช้ เมื่อนาน ๆ ไปก็จะเกิดอาการลืมเกิดขึ้นได้ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ

ตาราง 27 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จำแนกตามวิธีการในการแก้ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ

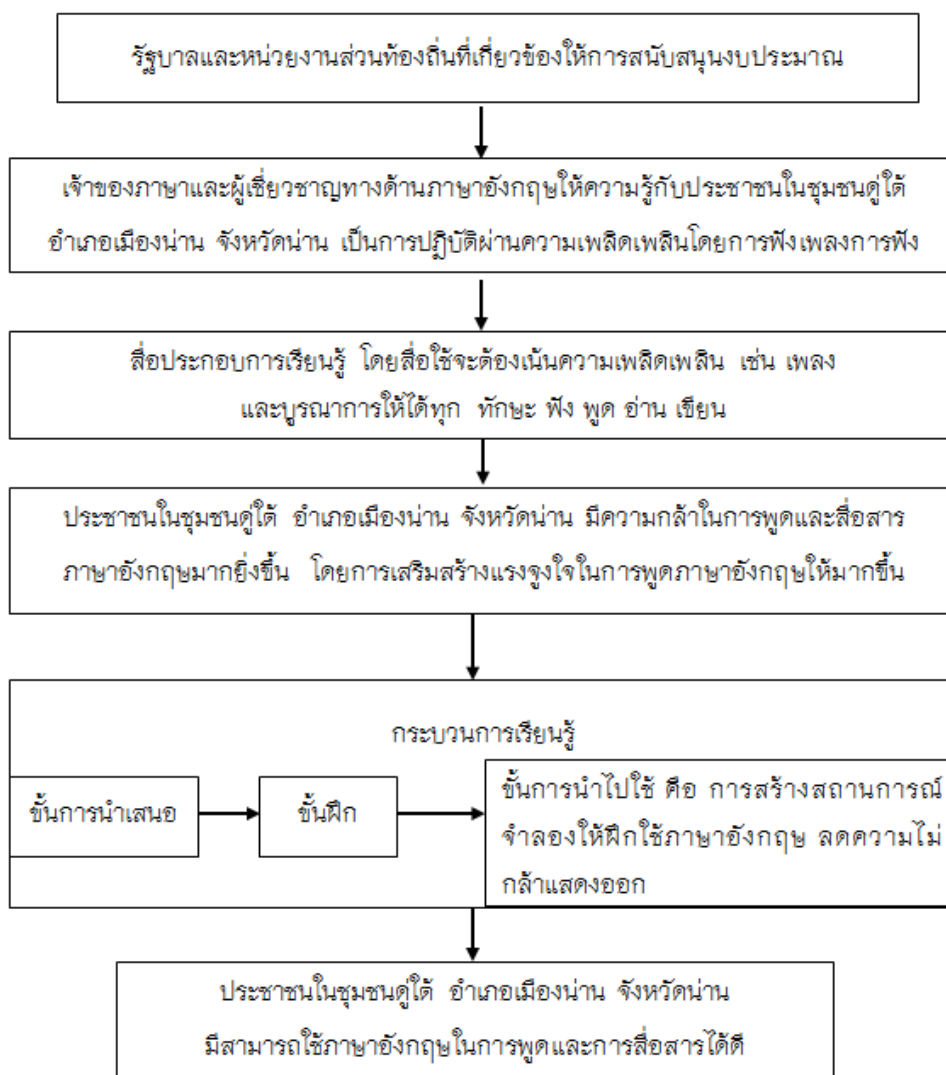
วิธีการในการแก้ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
การแก้ปัญหาโดยการพยายามหมั่นฝึกใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	5	16.67
การแก้ปัญหาโดยการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญจะได้แก้ไขปัญหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้	4	13.33
การแก้ปัญหาโดยการลงเรียนคอร์สภาษาอังกฤษเพิ่มเติมในการเรียนภาษาอังกฤษ	3	10.00

ตาราง 27 (ต่อ)

วิธีการในการแก้ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
การแก้ปัญหาโดยการทำความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษ	5	16.67
การแก้ปัญหาโดยการจัดการอบรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มความรู้	6	20.00
การแก้ปัญหาโดยการสอนภาษาอังกฤษซ้ำ ๆ เพื่อให้เข้าใจง่าย	2	6.67
การแก้ปัญหาโดยการพยายามใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	2	6.67
ทุกวันจะได้มีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ		
การแก้ปัญหาโดยการพยายามท่องคำศัพท์ให้บ่อยขึ้น	3	10.00
รวม	30	100

จากตาราง 27 ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่ามีวิธีในการแก้ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถสรุปได้ 8 วิธี เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ การแก้ปัญหาโดยการจัดการอบรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มความรู้ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20 รองลงมา การแก้ปัญหาโดยการพยายามหมั่นฝึกใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการแก้ปัญหาโดยการทำความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และน้อยที่สุด คือ การแก้ปัญหาโดยการสอนภาษาอังกฤษซ้ำๆ เพื่อให้เข้าใจง่าย และการแก้ปัญหาโดยการพยายามใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันทุกวันจะได้มีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

จากข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ได้กล่าวไว้ในตารางข้างต้น สามารถนำมาสร้างเป็นรูปแบบการเรียนรู้ของประชาชนในชุมชนคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน สามารถแสดงได้ดังนี้

ภาพ 2 รูปแบบการเรียนรู้ของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

จากโมเดลข้างต้น เริ่มต้นจากการได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลเพื่อนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดจ้างเจ้าของภาษาอังกฤษในการเป็นวิทยากรและสื่อประกอบการเรียนการสอนซึ่งสื่อที่นำมาใช้ประกอบการอบรม เช่น เจ้าของภาษา วิดีโอ และสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการให้ความรู้กับประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ทำให้ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน มีความกล้าในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และเมื่อแต่ละบุคคลได้ทำการฝึกฝนทักษะทางด้านภาษาอังกฤษตามกระบวนการเรียนรู้ ทั้ง 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นการนำเสนอ คือ ขั้นตอนของการได้รับความรู้ ขั้นการฝึก คือ ขั้นตอนของการ

ฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ และขั้นการนำไปใช้ คือ การนำความรู้ที่ได้รับมาและผ่านการฝึกฝนด้านภาษาอังกฤษแล้วนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน เมื่อทำการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอทำให้ประชาชนในชุมชนตำบลคู้ใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน สามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการพูดและการสื่อสารได้ดีขึ้น

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาปัญหาเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มุ่งศึกษาเพื่อสำรวจสภาพและความต้องการการใช้ภาษาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและนำไปพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.80 อายุ 21 – 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.30 สถานภาพแต่งงาน คิดเป็นร้อยละ 58.40 อาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 35.30 มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 80.60 มีระดับภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารไม่ใช่เลย คิดเป็นร้อยละ 52.20 มีระดับทักษะการฟังอยู่ในระดับอ่อน คิดเป็นร้อยละ 41.60 มีระดับทักษะการพูดอยู่ในระดับอ่อน คิดเป็นร้อยละ 44.70 มีระดับทักษะการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.60 มีระดับทักษะการอ่านอยู่ในระดับอ่อน คิดเป็นร้อยละ 41.38 มีการเตรียมความพร้อมทางภาษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 71.60 มีการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 87.80

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านสภาพปัญหา ความต้องการและวิธีแก้ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.14$, S.D.= 1.13) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านทักษะการฟัง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$, S.D.= 1.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่า “ฟังไม่ทัน” ($\bar{x} = 3.23$, S.D.= 1.20) รองลงมาได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่า “ความไม่คุ้นเคยกับสำเนียงชาวต่างชาติ” ($\bar{x} = 3.21$, S.D.= 1.34) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 2 ที่ว่า “ไม่รู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ” ($\bar{x} = 3.19$, S.D.= 1.29) ตามลำดับ

ด้านทักษะการพูด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$, S.D.= 1.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่า “นึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ออก” ($\bar{x} = 3.29$, S.D.= 1.38) รองลงมาได้แก่ ข้อ 6 ที่ว่า “ไม่ได้พูดในชีวิตประจำวัน” ($\bar{x} = 3.25$, S.D.= 1.34) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่า “อายุที่จะพูด” ($\bar{x} = 3.10$, S.D.= 1.46) ตามลำดับ

ด้านทักษะการอ่าน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.14$, S.D.= 1.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่า “ไม่เข้าใจประโยคที่มีความยาวมาก ๆ” ($\bar{x} = 3.23$, S.D.= 2.19) รองลงมาได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่า “ไม่รู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่อ่าน” ($\bar{x} = 3.18$, S.D.= 1.32) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 4 ที่ว่า “ไม่สามารถอ่านจับใจความในสิ่งที่อ่านได้” ($\bar{x} = 3.08$, S.D.= 1.36) ตามลำดับ

ด้านทักษะการเขียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.07$, S.D.= 1.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่า “การเลือกใช้คำไม่เป็น” ($\bar{x} = 3.13$, S.D.= 1.30) รองลงมาได้แก่ ข้อ 2 ที่ว่า “รู้คำศัพท์แต่ไม่สามารถนำมาใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษได้” ($\bar{x} = 3.10$, S.D.= 1.27) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่า “ไม่รู้จักตัวอักษรภาษาอังกฤษ” ($\bar{x} = 2.96$, S.D.= 1.33) ตามลำดับ

ด้านรูปแบบการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.00$, S.D.= 1.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อ 5 ที่ว่า “วิธีการเรียนรู้อื่นๆ” ($\bar{x} = 3.25$, S.D.= 1.52) รองลงมาได้แก่ ข้อ 1 ที่ว่า “เรียนรู้จากผู้มีความรู้หรือจากประสบการณ์ตรงที่ได้พบเจอชาวต่างชาติ” ($\bar{x} = 3.05$, S.D.= 1.34) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่า “การใช้เครื่องบันทึกเสียง หรือ CD/VCD ในการฝึกฝนทักษะทางภาษาอังกฤษ” ($\bar{x} = 2.98$, S.D.= 1.30) ตามลำดับ

ด้านสาเหตุและอุปสรรคในการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.17$, S.D.= 1.12) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อ 7 ที่ว่า “สาเหตุอื่นๆ” ($\bar{x} = 3.35$, S.D.= 1.37) รองลงมาได้แก่ ข้อ 3 ที่ว่า “การขาดความต่อเนื่อง

ในการเรียนรู้” ($\bar{x} = 3.24$, S.D.= 1.30) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ข้อ 2 ที่ว่า “อายุมาก ความจำลดลง” ($\bar{x} = 3.11$, S.D.= 1.35) ตามลำดับ

2. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.3 มีอายุ 21 – 24 ปี และ 25 – 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 56.70 มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 46.70 มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 83.30 มีระดับภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารใช้บ้างและไม่ใช้เลย คิดเป็นร้อยละ 46.70

2.2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการที่จะพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน พบว่า มีความต้องการในการเรียนเพราะเล็งเห็นความสำคัญของภาษาในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 60 มีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษทักษะฟัง – ทักษะพูด – ทักษะอ่าน – ทักษะเขียน คิดเป็นร้อยละ 50 ต้องการให้มีการจัดการอบรมภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และต้องการให้มีการจัดการอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคิดเป็นร้อยละ 50 มีวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการฟังเพลงภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 26.67 มีความต้องการในการให้มีการเปิดสอนเสริมภาษาอังกฤษเป็นประจำในหมู่บ้านอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อให้ประชาชนในชุมชนมีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

2.3 ผลการวิเคราะห์วิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษที่ คือ ไม่กล้าพูดและไม่กล้าแสดงออก คิดเป็นร้อยละ 30 วิธีในการแก้ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษมีแก้ปัญหาโดยการจัดการอบรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มความรู้ คิดเป็นร้อยละ 20

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาปัญหาเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สามารถสรุปการอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ปัญหาหลักของการใช้ภาษาอังกฤษ คือ การฟังไม่ทันและไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจนส่งผลให้ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ไม่กล้าที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษหรือแสดงออกมา สอดคล้องกับการวิจัยของ ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์ (2553) ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของปลัดอำเภอในจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ปลัดอำเภอมมีปัญหาในการใช้ภาษาของปลัดอำเภอในจังหวัดขอนแก่น ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษในด้านของทักษะในทักษะด้านการฟัง การพูด การเขียนและการอ่าน ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญจันทร์ จันทร์พราหมณ์ (2554) ทำการสำรวจความสามารถและปัญหาในการใช้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับส่วนหน้าของเกสต์เฮาส์ที่ถนนข้าวสาร ผลการวิจัย พบว่า ทักษะความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ คือ ไวยากรณ์ คำศัพท์เฉพาะและการสนทนาทางโทรศัพท์อยู่ในระดับต่ำ

2. ด้านความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า มีความต้องการในการจัดการอบรมให้ความรู้และมีความต้องการให้มีการเปิดการสอนเสริมภาษาอังกฤษเป็นประจำภายในหมู่บ้านอย่างน้อยเดือนละครั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์ (2553) ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของปลัดอำเภอในจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า ปลัดอำเภอในจังหวัดขอนแก่นมีความต้องการในการเพิ่มพูนความรู้จากทักษะต้นตาง ๆ โดยเฉพาะทักษะด้านการฟังด้วยวิธีการจัดการอบรมในองค์กรและการหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ตามลำดับ

ชุมชนบ้านคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน มีระดับภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารทักษะการฟัง การพูดและการอ่านอยู่ในระดับอ่อน มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาส่วนใหญ่เกิดมาจากสาเหตุการไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและการไม่กล้าแสดงออกเพราะกลัวที่จะสื่อสารผิดพลาดออกไป และประชาชนในชุมชนมีความต้องการที่จะพัฒนาภาษาอังกฤษในการเรียนเพราะเล็งเห็นความสำคัญของภาษาในอนาคต และมีความต้องการให้มีการจัดการอบรมภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและจัดการอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แนวทางในการแก้ไขปัญหาใช้วิธีการส่งเสริมให้มีการเพิ่มทักษะทางภาษาอังกฤษ ผ่านการสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อให้ชาวบ้านได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง วิธีการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ประชาชนในชุมชนคูใต้นิยมใช้ คือ การฟัง

เพลงภาษาอังกฤษ การอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับภาษาอังกฤษและวิธีการฟังจากสื่อการเรียนการสอนและเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งวิธีการดังกล่าวสามารถทำได้ง่ายและไม่ซับซ้อนจำกัดในการศึกษาสามารถหาความรู้ได้ตามที่ผู้เรียนต้องการได้ตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้ประชาชนในชุมชนดูได้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นได้ ประกอบกับการเล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษที่จำเป็นที่จะต้องนำมาใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารกับสมาชิกในกลุ่มประเทศอาเซียน ทำให้มีแรงผลักดันในการที่จะกล้าใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ระดับการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น

3. จากการนำผลการศึกษาไปเปรียบเทียบกับงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พบว่าในเรื่องความต้องการใช้ทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของประชาชนทั่วไป มีความต้องการที่ในระดับที่ใกล้เคียงเพียงแต่มีความแตกต่างเฉพาะเจาะจงลงไปตามที่น่าไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน ในด้านการประกอบอาชีพ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์ (2547) ที่ว่าผู้มีอาชีพพิเศษมีความต้องการการใช้ทักษะการฟังและการพูดในการสื่อสารกับลูกค้าชาวต่างประเทศมากที่สุด รองลงมา คือ ทักษะการอ่านและการเขียน สำหรับปัญหาในการใช้ทักษะทั้ง 4 ด้านของผู้ที่มีอาชีพพิเศษนั้น ผู้มีอาชีพพิเศษจะมีปัญหาในด้านทักษะการอ่านและการเขียนมากที่สุด แต่ผู้มีอาชีพพิเศษกลับมีความต้องการปรับปรุงแก้ไขทักษะการพูดมากกว่าทักษะภาษาในด้านอื่น ๆ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับอาชีพของพวกเขามาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลลิตา ภูทอง (2553) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้นำและสมาชิกชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชุมชน ในเขตจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้นำชุมชนและสมาชิกชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชุมชนส่วนใหญ่สื่อสารไม่ได้ ส่วนกลุ่มที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ มีความสามารถในการสื่อสารด้านทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ส่วนทักษะการอ่านและการเขียนสามารถสื่อสารได้ในระดับน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราพร พูลเกษ, วนุชชิตา สุภักควนิช และธิตีพล วิมุกตานนท์ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาบ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัย พบว่า (1) ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีความต้องการให้บทเรียนมีเนื้อหาเกี่ยวกับหมู่บ้านโฮมสเตย์ จำนวน 5 หัวข้อ คือ การต้อนรับนักท่องเที่ยว การแนะนำเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์ แหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ การแสดงพื้นบ้าน ประเพณีและวัฒนธรรม และอาหารพื้นบ้าน โดยจัดเรียงตามลำดับความสำคัญของเนื้อหาในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับงานวิจัย

ของ อัญชลี อติแพทย์ (2553) ที่ทำการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภออัมพวา ผลการวิจัย พบว่า ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของผู้ให้บริการ คือ ต้องการการสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ทั้งด้านงบประมาณและการจัดการ ในการให้ความรู้ที่เน้นทักษะการพูดและการฟัง โดยใช้สื่อที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มอาชีพ นอกจากนี้การจัดทำป้ายที่เป็นภาษาอังกฤษบอกสถานที่สำคัญ ๆ ก็เป็นส่วนหนึ่งของการให้ความรู้ โดยมีข้อเสนอแนะในการนำแนวทางดังกล่าวไปใช้กับภาษาอื่น เช่น ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี เป็นต้น

ด้านปัญหาเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า มีส่วนใหญ่มักมีปัญหาในเรื่องของภาษาอังกฤษในระดับที่ใกล้เคียงคือมีปัญหาในระดับมากไปจนถึงระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์ (2553) ได้ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของปลัดอำเภอในจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า ปลัดอำเภอมีปัญหาในการใช้ภาษาของปลัดอำเภอในจังหวัดขอนแก่น ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษในด้านของทักษะในทักษะด้านการฟัง การพูด การเขียน และการอ่าน ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี อติแพทย์ (2553) ได้ทำการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภออัมพวา ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัญหาหลักเกิดจากตัวบุคคล คือผู้ให้บริการและนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา และผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองต่างไม่สามารถเข้าใจซึ่งกันและกันได้อย่างถูกต้องตามสาระที่ต้องการสื่อสาร ปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุดคือ ผู้ให้บริการไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ถึงแม้ว่าจะมีการให้ความช่วยเหลือในการฝึกอบรม แต่ผู้ให้บริการไม่มารนำความรู้ดังกล่าวมาใช้ สาเหตุของปัญหาของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกิดจากผู้ให้บริการส่วนมากมีอายุสูง ไม่มีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ ไม่สามารถจำได้ ขาดความต่อเนื่องในการนำไปใช้ไม่ได้นำไปใช้ทันที หรือเกิดจากความเหนื่อยจากการทำงานจึงไม่สนใจที่จะฝึกฝนหรือเกิดความอายความไม่มั่นใจในตนเองที่จะสื่อสารใช้ภาษาไทยในการโต้ตอบบ้างซึ่งเป็นปัญหาต่อนักท่องเที่ยวซึ่งไม่เข้าใจภาษาไทย ผลกระทบของปัญหาที่มีต่อการท่องเที่ยวคือ ไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว บริการ ผลิตภัณฑ์กับนักท่องเที่ยวได้ นักท่องเที่ยวเองก็ไม่ได้ข้อมูลที่ต้องการผู้ให้บริการจึงขาดโอกาสในการประชาสัมพันธ์สินค้าหรือบริการของตนเองได้อย่างละเอียด

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัญหาเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัย ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนเข้ารับการอบรมหรือพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้
2. ควรมีการจัดทำเอกสาร บ้าย ประกาศและสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมทั่วหมู่บ้าน เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอีกทางหนึ่งของประชาชนในชุมชน
3. มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ประจำหมู่บ้านและจัดหาสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับประชาชนในชุมชน เพื่อให้ผู้ที่สนใจเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาที่ต้องการ
4. ควรมีการติดตามผลเป็นระยะ ๆ เพื่อให้คำปรึกษาในกรณีที่ชุมชนมีปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับด้านภาษาอังกฤษและอื่น ๆ เพื่อจะได้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาในพื้นที่อื่น ๆ เปรียบเทียบในเรื่องของการศึกษาปัญหาเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษว่าสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันจะมีปัญหาทางด้านภาษาอังกฤษในลักษณะอย่างไร
2. ควรมีการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคและวิธีการพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชน เพื่อมุ่งเน้นพัฒนาและส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษให้แก่ประชาชนในชุมชนและรองรับผลกระทบจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**.
กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัญญา หิรัณย์วัฒน์พงษ์. (2555). **กฎบัตรอาเซียน**. เชียงใหม่: คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิติ ตย์คานนท์. (2533). **นักบริหารทันสมัย** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ปัดเตอร์ฟลาย.
- กฤษมา มานะสุนทร. (2519). **ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งในระดับมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ ค.ม.,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ชม ภูมิภาค. (2516). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชัชวาลย์ เรืองประพันธ์. (2539). **สถิติพื้นฐาน**. ขอนแก่น: คลังน่านาวิทยา.
- ซุบ กาญจนปกร. (2506). **คำบรรยายวิชารัฐประศาสนศาสตร์**. กรุงเทพฯ: คณะ
เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทีมข่าวหน้า 1. (4 พฤศจิกายน 2555). **ยกวาระแห่งชาติพิตภาษาอังกฤษ**. สืบค้นเมื่อ 13
มกราคม 2557, จาก <http://www.thairath.co.th/content/303519>
- ธีรเดช ชื่นประภานุสรณ์. (2547). **ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของผู้มีอาชีพพิเศษ
ย่านพัฒนาพงษ์ กรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพฯ: โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2521). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: กราฟิคอาร์ต.
- พรชูลี อาชาวอำรุง. (2541). **การเรียนรู้ภาษาที่สอง : ผลการวิจัยเอกสาร**. กรุงเทพฯ:
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 8).
กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญจันทร์ จันทร์พราหมณ์. (2554). **การสำรวจความสามารถและปัญหาในการใช้ทักษะ
การฟังและพูดภาษาอังกฤษของพนักงานต้อนรับส่วนหน้าของแอสต์เฮาส์ที่ถนน
ข้าวสาร**. สารนิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ,
กรุงเทพฯ.

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ. (2545). **ระเบียบวิธีการวิจัย**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- ลลิตา ภูทอง. (2553). **การสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้นำและสมาชิกชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชุมชน ในเขตจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- วราพร พูลเกษ, วนุชชิตา สุภัควิช และฉัตรพล วิมุกตานนท์. (2555). **การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาบ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์**. กาฬสินธุ์: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- วิภาพร ลาภสมบุรณานนท์. (2522). **การศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้แรงจูงใจที่มีต่อการทำงานของนักเรียนประถมศึกษาที่มีความกังวลสูงและต่ำ**. วิทยานิพนธ์ ศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (4 ธันวาคม 2556). **คนไทยแพ้ภาษาอังกฤษในอาเซียน**. สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2557, จาก <http://m.dailynews.co.th/Article.do?contentId=199472>
- สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร. (2538). **การเปรียบเทียบวิธีตรวจแก้งานเขียนโดยผู้สอนและโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.).
- สำนักงานเขตพื้นที่พิเศษเมืองเก่านาน. (7 มีนาคม 2556). **คลังความรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่น**. สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2557, จาก <http://www.dasta.or.th/dastaarea6/th/knowledge527.html>
- สุวรรณณี พันธุ์พริกส์ และฉลลิกา มหาพูนทอง. (2550). **การศึกษาความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ**. *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 17 (3), 66 – 72.

- ศิริวรรณ เลห์ไมเออร์. (2553). การศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของปลัดอำเภอในจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, เลย.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). ภาษาและการสอน. เชียงใหม่: ทิพย์เนตร.
- ศรีวิไล พลมณี. (2548). พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- องค์ความรู้ประชาคมอาเซียน. (07 พฤษภาคม 2555). ประวัติความเป็นมาประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC). สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2557, จาก <http://www.thai-aec.com>
- อชาญญา รัตนอุบล.(2540).กระบวนการฝึกอบรมการศึกษาในระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ บริษัทประชาชนจำกัด.
- อัญชลี อติแพทย์. (2553). รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในพื้นที่ตำบลท่าคา อำเภอมัทพวา. วารสารวิจัยและพัฒนา, 3, 34 – 43.
- Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper & Row.
- Harmer, Jeremy. (2001). *The Practice of English Language Teaching* (3th ed.). London: Longman.
- Hull, C.L. (1943). *Principle of Behavior*. New York: Appleton Century Creff.
- Knowles, Malcom. (1980). *The Modern Practice of Adult Education: From Pedagogy to Andragogy*. Retrieved 18 November, 2014, from <http://www.infed.org/lifelonglearning/b-andra.htm>.32k.
- Littlewood, William. (1995). *Communicative Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Littlewood, William. (1996). *Foreign and Second Language Learning*. Cambridge: Cambridge University Press.

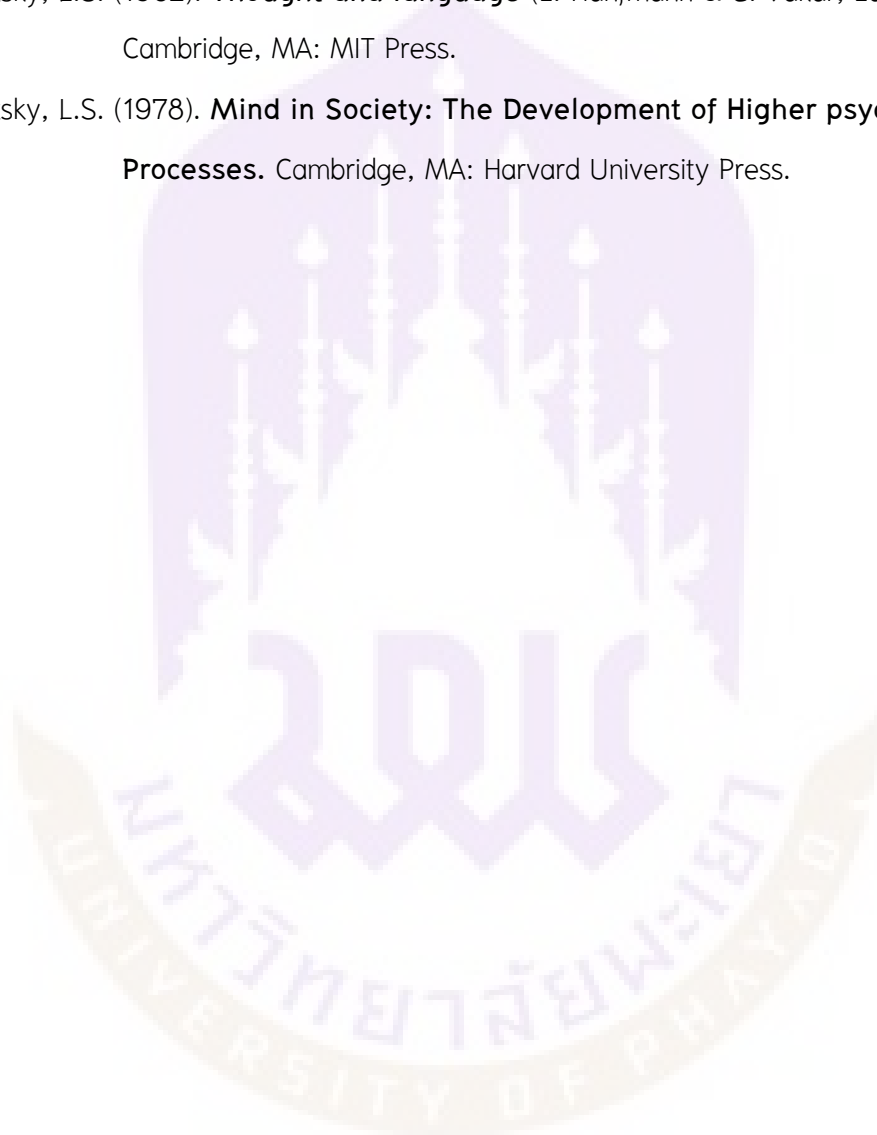
Mayo, Maria Del Pilar and Pica, Teresa. (2000). **L2 Learner Interaction in a Foreign**

Language Setting: Are Learning Needs Addressed?. Retrieved July 14, 2014, from <http://202.28.92.194/hwwmds/detail.nsp>

Seidenberg, B. (1976). **Social Psychology**. New York: Press.

Vygotsky, L.S. (1962). **Thought and language** (E. Hanfmann & G. Vakar, Eds. & Trans.). Cambridge, MA: MIT Press.

Vygotsky, L.S. (1978). **Mind in Society: The Development of Higher psychological Processes**. Cambridge, MA: Harvard University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยในการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยพะเยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสภาพการใช้ภาษาอังกฤษและเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและนำไปพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับด้านสภาพปัญหา ความต้องการและวิธีแก้ปัญหา

ส่วนที่ 3 เกี่ยวกับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

โปรดตอบแบบสอบถามตามที่ท่านเห็นว่า สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่ท่านพบจริงมากที่สุด เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และเป็นประโยชน์ต่อการสำรวจสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษต่อไป

ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่านมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย

แบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของ
ประชาชนในชุมชนตำบลตุ้ใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่
สู่ประชาคมอาเซียน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่ตรงตามความเป็นจริงเกี่ยวกับ
ตัวท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. เพศ

( ) ชาย ( ) หญิง

2. อายุ

( ) ต่ำกว่า 21 ปี ( ) 21-24 ปี ( ) 25-35 ปี
( ) 36-45 ปี ( ) 46-55 ปี ( ) 56 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

( ) โสด ( ) แต่งงาน ( ) หย่าร้าง ( ) อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. อาชีพ

( ) พนักงานบริษัทเอกชน ( ) รับราชการ ( ) เจ้าของกิจการ
( ) แม่บ้าน ( ) เกษตรกร ( ) รับจ้าง ( ) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. รายได้ต่อเดือน

( ) ต่ำกว่า 15,000 บาท ( ) 15,001-25,000 บาท ( ) 25,001-40,000 บาท
( ) 40,001-60,000 บาท ( ) สูงกว่า 60,000 บาท

6. ท่านใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในระดับใด

( ) ใช้มาก ( ) ใช้บ้าง ( ) ไม่ใช้เลย

7. ท่านคิดว่าทักษะการฟังภาษาอังกฤษของท่านอยู่ในระดับใด

( ) ดีมาก ( ) ดี ( ) ปานกลาง ( ) อ่อน ( ) อ่อนมาก

8. ท่านคิดว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของท่านอยู่ในระดับใด

( ) ดีมาก ( ) ดี ( ) ปานกลาง ( ) อ่อน ( ) อ่อนมาก

9. ท่านคิดว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของท่านอยู่ในระดับใด

( ) ดีมาก ( ) ดี ( ) ปานกลาง ( ) อ่อน ( ) อ่อนมาก

10. ท่านคิดว่าทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของท่านอยู่ในระดับใด

( ) ดีมาก ( ) ดี ( ) ปานกลาง ( ) อ่อน ( ) อ่อนมาก

11. ท่านคิดว่าทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การพูดและการฟัง) ของท่านเพียงพอต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนหรือไม่

( ) เพียงพอ ( ) ไม่เพียงพอ เพราะ _____

12. ปัจจุบันท่านกำลังศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมหรือไม่

( ) ไม่ ( ) ใช่ (โปรดระบุหลักสูตร หรือวิธีการ) _____

ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับด้านสภาพปัญหา ความต้องการและวิธีแก้ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลตุ้ใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / และเติมข้อมูลลงในช่องคำตอบที่สอดคล้องกับด้านสภาพปัญหา ความต้องการและวิธีแก้ปัญหาภาษาอังกฤษของท่าน

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
สภาพปัญหา ความต้องการและวิธีแก้ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
ทักษะฟัง					
1. ฟังไม่ทัน					
2. ไม่รู้ความหมายภาษาอังกฤษ					
3. ความไม่เข้าใจในสิ่งที่ชาวต่างชาติพูดออกมา					
4. ความไม่คุ้นเคยกับสำเนียงชาวต่างชาติ					
5. ผู้พูดๆเร็วจนจับใจความไม่ทัน					
ทักษะพูด					
1. ไม่กล้าที่จะสื่อสารเพราะความอาย					
2. มีการออกเสียงไม่ถูกต้อง					
3. นึกคำศัพท์ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติไม่ออก					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4. การสื่อสารไม่มีการเรียงประโยคในการพูดทำให้ สื่อสารไม่เข้าใจกับชาวต่างชาติ					
5. สื่อสารออกไปแล้วชาวต่างชาติไม่เข้าใจ/ฟังไม่รู้ เรื่อง					
6. ขาดการฝึกพูดภาษาอังกฤษกับอาจารย์และ บุคคลอื่น					
7. ต้องนึกคำศัพท์เป็นภาษาไทยทุกครั้งเมื่อต้องพูด เป็นภาษาอังกฤษ					
8. มีปัญหาเรื่องคิดคำศัพท์ไม่ออกในขณะที่พูด					
9. มีความกังวลเมื่อต้องเป็นผู้เริ่มการพูดคุยก่อน					
10. มีความกังวลเมื่อต้องเป็นผู้เริ่มการพูดคุยก่อน					
11. ออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน					
12. ไม่สามารถพูดในสิ่งที่ท่านต้องการได้					
13. เกิดความวิตกกังวลและไม่มั่นใจทุกครั้ง เมื่อต้อง พูดเป็นภาษาอังกฤษ					
ทักษะอ่าน					
1. อ่านภาษาอังกฤษไม่ออก					
2. ไม่เข้าใจประโยคที่มีความยาวมากๆ					
3. ไม่สามารถอ่านจับใจความในสิ่งที่อ่านได้					
ทักษะเขียน					
1. เขียนภาษาอังกฤษไม่ได้					
2. รู้คำศัพท์แต่ไม่สามารถแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร กับชาวต่างชาติได้					
3. เขียนแล้วสื่อความหมายไม่ได้					
4. เขียนแล้วใช้คำไม่ถูกต้อง					
5. สะกดคำภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
รูปแบบการเรียนรู้					
1. เรียนรู้จากผู้มีความรู้หรือจากประสบการณ์ตรงที่ได้พบเจอชาวต่างชาติ					
2. การใช้สมุดภาพคำศัพท์และบทสนทนาภาษาในการฝึกฝนทักษะทางภาษาอังกฤษ					
3. การใช้เครื่องบันทึกเสียง หรือ CD/VCD ในการฝึกฝนทักษะทางภาษาอังกฤษ					
4. เรียนรู้โดยการรับชมผ่านทางคลิปต่างๆที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษจากอินเทอร์เน็ต					
5. วิธีการเรียนรู้อื่น ๆ โปรดระบุ.....					
สาเหตุและอุปสรรคในการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ					
1. อายุมาก ความจำลดลง ไม่สามารถจำคำศัพท์ได้					
2. การขาดความต่อเนื่องในการเรียนรู้					
3. การขาดทักษะทางภาษา					
4. ความอายไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก					
5. การขาดเวลาในการหาความรู้ทางด้านภาษา					
6. สาเหตุอื่น ๆ โปรด ระบุ.....					

ส่วนที่ 3 เกี่ยวกับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้
อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / และเติมข้อมูลลงในช่องคำตอบที่สอดคล้องกับ
การพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

การพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ภายในชุมชนคูใต้มีแหล่งที่ใช้ศึกษาและพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ					
2. มีการจัดอบรมในเรื่องของภาษาอังกฤษให้ประชาชนในชุมชนคูใต้					
3. มีการเชิญวิทยากรทางด้านภาษาอังกฤษมาให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้ประชาชนในชุมชนคูใต้					
4. มีการจัดสภาพแวดล้อมภายในชุมชนคูใต้ให้เป็นลักษณะสองภาษาเพื่อให้ประชาชนในชุมชนคูใต้มีความใกล้ชิดกับภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น					
5. ท่านมีการพัฒนาภาษาอังกฤษอยู่อย่างสม่ำเสมอ					
6. การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของท่านเพื่อจะใช้ออนาคต					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชน
ตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการศึกษา

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษ
ของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน
ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สถานที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

( ) ชาย ( ) หญิง

2. อายุ

( ) ต่ำกว่า 21 ปี ( ) 21-24 ปี ( ) 25-35 ปี
( ) 36-45 ปี ( ) 46-55 ปี ( ) 56 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

( ) โสด ( ) แต่งงาน ( ) หย่าร้าง ( ) อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. อาชีพ

( ) พนักงานบริษัทเอกชน ( ) รัฐบาล ( ) เจ้าของกิจการ
( ) แม่บ้าน ( ) เกษตรกร ( ) รับจ้าง ( ) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. รายได้ต่อเดือน

( ) ต่ำกว่า 15,000 บาท ( ) 15,001-25,000 บาท ( ) 25,001-40,000 บาท
( ) 40,001-60,000 บาท ( ) สูงกว่า 60,000 บาท

6. ท่านใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในระดับใด

( ) ใช้มาก ( ) ใช้บ้าง ( ) ไม่ใช้เลย

**ตอนที่ 2 การสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชน
ตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคม
อาเซียน**

1. ความสำคัญและความจำเป็นของการศึกษาปัญหาเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของ
ประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่านในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่
ประชาคมอาเซียน

.....

.....

.....

2. แนวความคิดในการเรียนรู้และการใช้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

.....

.....

.....

3. แรงจูงใจในการเรียนรู้และการใช้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

.....

.....

.....

4. ข้อเสนอแนะการเรียนรู้และการใช้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1. ท่านมีวิธีการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. ท่านอยากให้ในชุมชนมีการสนับสนุนการเรียนทางด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. ความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ นามสกุล ชญาณิศา แสงเจริญ
วัน เดือน ปี เกิด 2 มกราคม 2524
ที่อยู่ปัจจุบัน 19/402 ปัญจทรัพย์สวีทคอนโด ซอยโชคชัย 4 แยก 37
ถนนลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพฯ 10210
ที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนชุมชนประชาธาติปัตยวิทยาจารย์ จังหวัดปทุมธานี
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ข้าราชการครู
ประสบการณ์การทำงาน

พ.ศ. 2557 ครูผู้ช่วย โรงเรียนชุมชนประชาธาติปัตยวิทยาจารย์

พ.ศ. 2555 นักวิชาการศึกษา (อาชีวศึกษา) วิทยาลัยชุมชนน่าน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2552 บธ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร

พ.ศ. 2546 ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผลงานตีพิมพ์

ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ชญาณิศา แสงเจริญ (ผู้บรรยาย). (4-5 เมษายน 2558). การวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษา ภาษาอังกฤษของประชาชนในชุมชนตำบลคูใต้ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. ใน การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 1 (หน้า 1215-1224). พะเยา: กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา.

ผลงานตีพิมพ์อื่น ๆ -